

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Letnik 65

19. april 2022

Vsebina

IV Informacije

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2022/C 165/01 Zadnje objave Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* 1

V Objave

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2022/C 165/02 Združeni zadevi C-143/20 in C-213/20: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. februarja 2022 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Poljska) – A/O (C-143/20), G. W., E. S./A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20) (Predhodno odločanje – Svoboda opravljanja storitev – Življenjsko zavarovanje – Pogodbe o skupinskem življenjskem zavarovanju „vezane na enote investicijskih skladov“ imenovane „unit linked“ – Direktiva 2002/83/ES – Člen 36 – Direktiva 2002/92/ES – Člen 12(3) – Obveznost sporočanja informacij pred sklenitvijo pogodbe – Informacije o sredstvih zavarovalnih pogodb „unit linked“ – Področje uporabe – Obseg – Direktiva 2005/29/ES – Člen 7 – Nepošteno poslovne prakse – Zavajajoča opustitev) 2

2022/C 165/03 Zadeva C-160/20: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Rotterdam – Nizozemska) – Stichting Rookpreventie Jeugd in drugi/Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (Predhodno odločanje – Direktiva 2014/40/EU – Izdelava, predstavitev in prodaja tobacnih izdelkov – Izdelki, ki ne upoštevajo najvišjih vrednosti emisij – Prepoved dajanja na trg – Merilna metoda – Cigarete s filtrom, ki ima ventilacijske mikro luknjice – Merjenje emisij na podlagi standardov ISO – Standardi, ki niso bili objavljeni v Uradnem listu Evropske unije – Skladnost z zahtevami po objavi, določenimi v členu 297(1) PDEU v povezavi z načelom pravne varnosti – Skladnost z načelom preglednosti) 3

2022/C 165/04	Zadeva C-175/20: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – „SS“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests (Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Uredba (EU) 2016/679 – Člen 2 – Področje uporabe – Člen 4 – Pojem „obdelava“ – Člen 5 – Načela obdelave – Omejitve namena – Najmanjši obseg podatkov – Člen 6 – Zakonitost obdelave – Obdelava „potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu“ dodeljene upravljavcu – Obdelava „potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti“ ki velja za upravljavca – Člen 23 – Omejitve – Obdelava podatkov v davčne namene – Zahteva za posredovanje informacij v zvezi z oglasi za prodajo vozil, ki so na spletu – Sorazmernost)	5
2022/C 165/05	Zadeva C-226/20 P: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. februarja 2022 – Eurofer, Association Européenne de l’Acier, AISBL/Evropska komisija, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (Pritožba – Damping – Uvoz vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa „nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Braziliije“ eana „Rusije“ Srbije in Ukrajine – Zaključek postopka v zvezi z uvozom iz Srbije – Ugotavljanje obstoja škode – Kumulativna ocena učinkov uvoza iz več kot ene tretje države – Uredba (EU) 2016/1036 – Člen 3(4) – Zaključek postopka brez sprejetja ukrepov – Člen 9(2) – „Zanemarljivost“ obsega uvoza – Prag de minimis – Diskrecijska pravica Evropske komisije)	6
2022/C 165/06	Zadeva C-257/20: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven administrativen sad – Bolgarija) – „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia (Predhodno odločanje – Obdavčenje – Davčni odtegljaj od fiktivnih obresti na brezobrestno posojilo, ki ga je matična družba nerezidentka odobrila odvisni družbi rezidentki – Direktiva 2003/49/ES – Plačila obresti med povezanimi družbami iz različnih držav članic – Člen 1(1) – Oprostitev plačila davčnega odtegljaja – Člen 4(1)(d) – Izvzetje nekaterih plačil – Direktiva 2011/96/EU – Davek od dohodkov pravnih oseb – Člen 1(1)(b) – Distribucija dobička s strani odvisne družbe rezidentke matični družbi nerezidentki – Člen 5 – Oprostitev plačila davčnega odtegljaja – Direktiva 2008/7/ES – Zbiranje kapitala – Člen 3 – Vložki kapitala – Člen 5(1)(a) – Oprostitev plačila posrednega davka – Člena 63 in 65 PDEU – Prosti pretok kapitala – Obdavčitev bruto zneska fiktivnih obresti – Postopek za povračilo zaradi odbitka stroškov, povezanih z odobritvijo posojila, in morebitnega vračila – Različno obravnavanje – Utemeljitev – Enakomerna porazdelitev davčne pristojnosti med državami članicami – Učinkovito pobiranje davkov – Boj proti izogibanju davkom)	6
2022/C 165/07	Zadeva C-262/20: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rayonen sad Lukovit – Bolgarija) – VB/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“ (Predhodno odločanje – Socialna politika – Organizacija delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 8 – Člen 12(a) – Člena 20 in 31 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Skrajšanje običajnega trajanja nočnega dela v primerjavi z običajnim trajanjem dnevnega dela – Delavci v javnem sektorju in delavci v zasebnem sektorju – Enako obravnavanje)	7
2022/C 165/08	Zadeva C-283/20: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgija) – CO in drugi/MJ, Evropska komisija, Evropska služba za zunanje delovanje, Svet Evropske unije, Eulex Kosovo (Predhodno odločanje – Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) – Misija Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu (EULEX KOSOVO) – Skupni ukrep 2008/124/PESC – Člen 8(3) in (5), člen 9(3) in člen 10 (3) – Status delodajalca osebja misije – Člen 16(5) – Učinek subrogacije)	8
2022/C 165/09	Zadeva C-290/20: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Satversmes tiesa – Latvija) – „Latvijas Gāze“ AS (Predhodno odločanje – Notranji trg z zemeljskim plinom – Direktiva 2009/73/ES – Člen 2, točka 3 – Pojem „prenos“ – Člen 23 – Pristojnosti odločanja glede priključevanja skladišč, obratov za ponovno uplinjanje utekočinjenega zemeljskega plina in industrijskih odjemalcev na prenosni sistem – Člen 32(1) – Dostop tretjih strani do omrežja – Možnost neposredne priključitve končnih odjemalcev na prenosni sistem zemeljskega plina)	9

2022/C 165/10	Zadeva C-300/20: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Bund Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim (Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2001/42/ES – Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje – Člen 2(a) – Pojem „načrti in programi“ – Člen 3(2)(a) – Akti, ki so pripravljene za nekatere sektorje in ki določajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo projektov iz prilog I in II k Direktivi 2011/92/EU – Člen 3(4) – Akti, ki določajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo projektov – Uredba o varstvu krajine, ki jo je sprejel lokalni organ)	10
2022/C 165/11	Zadeva C-364/20 P: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 24. februarja 2022 – Ernests Bernis, Oļegs Fiļš, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA/Enotni odbor za reševanje, Evropska centralna banka (Pritožba – Ekonomska in monetarna unija – Bančna unija – Sanacija ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Uredba (EU) št. 806/2014 – Člen 18 – Postopki reševanja – Izjava Evropske centralne banke (ECB) o položaju propada ali verjetnega propada – Sklep Enotnega odbora za reševanje (EOR), da ne bo sprejel sheme za reševanje – Neobstoj javnega interesa – Prenehanje v skladu z nacionalnim pravom – Delničarji – Neobstoj neposrednega nanašanja – Nedopustnost)	11
2022/C 165/12	Zadeva C-389/20: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 2 de Vigo – Španija) – CJ/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Predhodno odločanje – Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne varnosti – Direktiva 79/7/EGS – Člen 4(1) – Prepoved vsakršne diskriminacije na podlagi spola – Delavci v gospodinjstvu – Varstvo za primer brezposelnosti – Izključitev – Posebej neugoden položaj za delavke – Legitimni cilji socialne politike – Sorazmernost)	11
2022/C 165/13	Zadeva C-451/20: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesgericht Korneuburg – Avstrija) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG (Predhodno odločanje – Zračni prevoz – Uredba (ES) št. 261/2004 – Člen 3(1) – Področje uporabe – Let s prestopanjem s krajem odhoda in namembnim krajem v tretji državi – Enotna rezervacija pri letalskem prevozniku Skupnosti – Prestop na ozemlju države članice – Člen 5(1)(c)(iii) in člen 7 – Zamuda nadomestnega leta – Upoštevanje dejanskega časa prihoda za namene odškodnine)	12
2022/C 165/14	Zadeva C-452/20: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – PJ/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell'Economia e delle Finanze (Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Direktiva 2014/40/EU – Člen 23(3) – Okvirna konvencija Svetovne zdravstvene organizacije o nadzoru nad tobakom – Prepoved prodaje tobačnih izdelkov mladoletnikom – Pravila o kaznih – Učinkovite, sorazmerne in odvračalne sankcije – Obveznost prodajalcev tobačnih izdelkov, da pri prodaji teh izdelkov preverijo starost kupca – Globa – Obratovanja prodajalne s tobačnimi izdelki – Odvzem dovoljenja za obratovanje za obdobje petnajstih dni – Načelo sorazmernosti – Previdnostno načelo)	13
2022/C 165/15	Zadeva C-463/20: Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – Namur-Est Environnement ASBL/ Région wallonne (Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2011/92/EU – Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje – Direktiva 92/43/EGS – Ohranjanje naravnih habitatov – Povezava med postopkom presoje vplivov in izdaje soglasja iz člena 2 Direktive 2011/92/EU ter nacionalnim postopkom odstopanja od ukrepov za varstvo vrst, ki jih določa Direktiva 92/43/EGS – Pojem „soglasje“ – Sestavljeni postopek odločanja – Obveznost presoje – Stvarni obseg – Faza postopka, v kateri je treba zagotoviti sodelovanje javnosti v postopku odločanja)	13

2022/C 165/16	Zadeva C-483/20: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d'État – Belgija) – XXXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Predhodno odločanje – Skupna politika na področju azila – Skupni postopki za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite – Direktiva 2013/32/EU – Člen 33(2)(a) – Nedopustnost prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je v državi članici vložil državlján tretje države, ki je pridobil status begunca v drugi državi članici, medtem ko mladoletni otrok tega državljaná, ki je upravičen do subsidiarne zaščite, prebiva v prvi državi članici – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 7 – Pravica do spoštovanja družinskega življenja – Člen 24 – Interes otroka – Neobstoj kršitve členov 7 in 24 Listine o temeljnih pravicah zaradi nedopustnosti prošnje za mednarodno zaščito – Direktiva 2011/95/EU – Člen 23(2) – Obveznost držav članic, da zagotovijo ohranitev enotnosti družine upravičencev do mednarodne zaščite)	14
2022/C 165/17	Zadeva C-532/20: Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel București – Romunija – Alstom Transport SA / Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București (Predhodno odločanje – Direktiva 92/13/EGS – Postopki za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetskem, transportnem in telekomunikacijskem področju – Člen 1(1) in (3) – Dostop do revizijskih postopkov – Člen 2c – Roki za vložitev zahtevka za revizijo – Izračun – Zahtevak za revizijo zoper odločitev o dovolitvi udeležbe ponudnika)	15
2022/C 165/18	Zadeva C-536/20: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Tiketa“ UAB / M. Š. (Predhodno odločanje – Direktiva 2011/83/EU – Potrošniške pogodbe – Pojem „trgovec“ – Obveznost zagotovitve informacij v zvezi s pogodbami, sklenjenimi na daljavo – Zahteva po zagotovitvi ustreznih informacij v jasnem in razumljivem jeziku na trajnem nosilcu podatkov)	16
2022/C 165/19	Zadeva C-563/20: Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Okręgowy w Warszawie – Poljska) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. / Prezes Urzędu Transportu Kolejowego (Predhodno odločanje – Železniški prevoz – Direktiva 2001/14/ES – Člen 4 – Določitev uporabnih za infrastrukturno z odločitvijo upravljavca – Člen 30(2) – Pravica prevoznikov v železniškem prometu do upravnega pravnega sredstva – Člen 30(6) – Sodni nadzor nad odločitvami regulatornega organa)	17
2022/C 165/20	Zadeva C-582/20: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Înalta Curte de Casație și Justiție – Romunija) – SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca (Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Direktiva 2006/112/ES – Člena 167 in 168 – Pravica do odbitka – Zavrnitev – Davčna goljufija – Izvajanje dokazov – Prekinitev postopka odločanja o upravnih pritožbi zoper odmerno odločbo, s katero je bila zavrjnena pravica do odbitka, do izida kazenskega postopka – Postopkovna avtonomija držav članic – Načelo davčne nevtalnosti – Pravica do dobrega upravljanja – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)	18
2022/C 165/21	Zadeva C-590/20: Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 3. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri in drugi/UK in drugi (Predhodno odločanje – Usklajevanje zakonov in drugih predpisov o dejavnostih zdravnikov – Direktivi 75/363/EGS in 82/76/EGS – Specialistično usposabljanje zdravnikov – Ustrezno plačilo – Uporaba Direktive 82/76/EGS za izobraževanja, ki so se začela pred začetkom njene veljavnosti in so se nadaljevala po datumu izteka roka za njen prenos)	19
2022/C 165/22	Zadeva C-605/20: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supremo Tribunal Administrativo – Portugalska) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda / Autoridade Tributária e Aduaneira (Predhodno odločanje – Davčna ureditev – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 2(1)(c) – Uporaba ratióne temporis – Storitve, ki so predmet DDV – Opravljanje storitev za plačilo – Merila – Razmerja znotraj skupine – Storitve popravila ali nadomestitve sestavnih delov vetrnih turbin pod garancijo in priprave poročil o neskladnosti – Bremepisi, ki jih je izdal izvajalec in v katerih DDV ni naveden – Izvajalčev odbitek DDV na blago in storitve, ki so jih iz naslova istih storitev temu izvajalcu računali njegovi podizvajalci)	19

2022/C 165/23	Združeni zadevi C-52/21 in C-53/21: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 24. februarja 2022 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Liège – Belgija) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge (C-53/21), (Predhodno odločanje – Svoboda opravljanja storitev – Člen 56 PDEU – Omejitve – Davčna zakonodaja – Davek od dohodkov pravnih oseb – Obveznost kupcev storitev, da davčni upravi prijavijo in posredujejo dokazila o zneskih, ki so jih zaračunali ponudniki storitev s sedežem v drugi državi članici – Neobstoj take obveznosti za povsem notranje storitve – Upravičenost – Učinkovitost davčnega nadzora – Sorazmernost)	20
2022/C 165/24	Zadeva C-430/21: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Craiova – Romunija) – postopek, ki ga je sprožil RS (Predhodno odločanje – Pravna država – Neodvisnost sodstva – Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Primarnost prava Unije – Neobstoj pooblastila nacionalnega sodišča za preizkus skladnosti nacionalne zakonodaje, v zvezi s katero je ustavno sodišče zadevne države članice presodilo, da je v skladu z ustavo, s pravom Unije – Disciplinski postopek)	21
2022/C 165/25	Združeni zadevi C-562/21 PPU in C-563/21 PPU: Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU) (Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 1(3) – Postopki predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47, drugi odstavek – Temeljna pravica do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem – Sistemske ali splošne pomanjkljivosti – Preizkus v dveh fazah – Merila za uporabo – Obveznost izvršitvenega pravosodnega organa, da konkretno in natančno presodi, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za osebo, v zvezi s katero je izdan evropski nalog za prijetje, v primeru njene predaje obstaja resnična nevarnost za kršitev njene temeljne pravice do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem)	21
2022/C 165/26	Zadeva C-437/20: Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 10. januarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunale di Parma – Italija) – kazenski postopek zoper ZI, TQ (Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Igre na srečo – Koncesije za dejavnost pobiranja stav – Podaljšanje že dodeljenih koncesij – Regularizacija centrov za prenos podatkov (CTD), ki to dejavnost opravljajo brez koncesije in dovoljenja policije – Kratek rok – Očitna nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe)	22
2022/C 165/27	Zadeva C-550/21: Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 21. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione tributaria provinciale di Roma – Italija) – Leonardo SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio (Predhodno odločanje – Člen 53(2) in člen 94 Poslovnika Sodišča – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Neobstoj zadostnih pojasnil – Očitna nedopustnost)	23
2022/C 165/28	Zadeva C-63/22: Sklep predsednika Sodišča z dne 23. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Wiesbaden – Nemčija) – TV/Land Hessen (Varstvo osebnih podatkov – Agencija za informacije (urad za ekonomske informacije) – Ocena kreditne sposobnosti (scoring) fizičnih oseb na podlagi nepreverjenih informacij, ki so jih predložili upniki – Zakonitost obdelave podatkov in skupna odgovornost za to obdelavo)	23
2022/C 165/29	Zadeva C-322/21 P: Pritožba, ki so jo 24. maja 2021 vložili Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol, Fernando Presencia zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2021 v zadevi T-719/20, Macías Chávez in drugi/Španija in Parlament	24
2022/C 165/30	Zadeva C-557/21 P: Pritožba, ki jo je 10. septembra 2021 vložila Acciona, S.A. zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 30. junija 2021 v zadevi T-362/20, Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)	24

2022/C 165/31	Zadeva C-710/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 25. novembra 2021 – IEF Service GmbH/HB	24
2022/C 165/32	Zadeva C-817/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija) 21. decembra 2021 – R. I./Inspeția Judiciară, N. L.	25
2022/C 165/33	Zadeva C-827/21: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija) 30. decembra 2021 – Banca A/ANAF, predsednik ANAF	26
2022/C 165/34	Zadeva C-15/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 6. januarja 2022 – RF/Finanzamt G	26
2022/C 165/35	Zadeva C-23/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalska) 10. januarja 2022 — Caxamar — Comércio e Indústria de Bacalhau, S.A. / Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2022/C 165/36	Zadeva C-51/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Pesti Központi Kerületi Bíróság (Madžarska) 25. januarja 2022 — PannonHitel Pénzügyi Zrt./Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)	28
2022/C 165/37	Zadeva C-62/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Frankfurt am Main (Nemčija) 1. februarja 2022 – IA/DER Touristik Deutschland GmbH	28
2022/C 165/38	Zadeva C-70/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 1. februarja 2022 – Viagogo AG/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato	29
2022/C 165/39	Zadeva C-73/22 P: Pritožba, ki so jo 3. februarja 2022 vložile Grupa Azoty S.A., Azomureș SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokatastima Alloadapis zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 29. novembra 2021 v zadevi T-726/20, Grupa Azoty in drugi/Komisija	29
2022/C 165/40	Zadeva C-77/22 P: Pritožba, ki so jo 4. februarja 2022 vložile Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosoopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 29. novembra 2021 v zadevi T-741/20, Advansa Manufacturing in drugi/Komisija	31
2022/C 165/41	Zadeva C-86/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l./Ministero della Transizione Ecologica (prej Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico	32
2022/C 165/42	Zadeva C-97/22: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Essen (Nemčija) 10. februarja 2022 – DC/HJ	33
Splošno sodišče		
2022/C 165/43	Zadeva T-434/21: Sklep Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2022 – TO/EEA (Javni uslužbenci – Izvršitev sodbe Splošnega sodišča – Odločba, ki ni bila izpodbijana v rokih – Pravnomočnost – Pogojna zaveza organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb, v okviru sporazumne rešitve spora zunaj Splošnega sodišča – Ponudba za sporazumno rešitev spora, ki je tožeča stranka ni sprejela – Neobstoj akta, ki posega v položaj – Nedopustnost)	34
2022/C 165/44	Zadeva T-71/22: Tožba, vložena 27. januarja 2022 – BNP Paribas/EOR	34
2022/C 165/45	Zadeva T-86/22: Tožba, vložena 15. februarja 2022 – Associazione „Terra Mia Amici No Tap“/EIB	36
2022/C 165/46	Zadeva T-87/22: Tožba, vložena 17. februarja 2022 – Hahn Rechtsanwälte/Komisija	38
2022/C 165/47	Zadeva T-101/22: Tožba, vložena 21. februarja 2022 – OG in drugi/Komisija	39

2022/C 165/48	Zadeva T-102/22: Tožba, vložena 22. februarja 2022 – Transgourmet Ibérica/EUIPO – Aldi (Gourmet)	40
2022/C 165/49	Zadeva T-106/22: Tožba, vložena 24. februarja 2022 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)	41
2022/C 165/50	Zadeva T-107/22: Tožba, vložena 28. februarja 2022 – Adega Ponte da Boga/EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)	42
2022/C 165/51	Zadeva T-113/22: Tožba, vložena 3. marca 2022 – OK/ESZD	42

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Zadnje objave Sodišča Evropske unije v Uradnem listu Evropske unije*(2022/C 165/01)***Zadnja objava**

UL C 158, 11.4.2022

Prejšnje objave

UL C 148, 4.4.2022

UL C 138, 28.3.2022

UL C 128, 21.3.2022

UL C 119, 14.3.2022

UL C 109, 7.3.2022

UL C 95, 28.2.2022

Ta besedila so na voljo na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. februarja 2022 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie – Poljska) – A/O (C-143/20), G. W., E. S./A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

(Združeni zadevi C-143/20 in C-213/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Svoboda opravljanja storitev – Življenjsko zavarovanje – Pogodbe o skupinskem življenjskem zavarovanju „vezane na enote investicijskih skladov“ imenovane „unit linked“ – Direktiva 2002/83/ES – Člen 36 – Direktiva 2002/92/ES – Člen 12(3) – Obveznost sporočanja informacij pred sklenitvijo pogodbe – Informacije o sredstvih zavarovalnih pogodb „unit linked“ – Področje uporabe – Obseg – Direktiva 2005/29/ES – Člen 7 – Nepošteno poslovne prakse – Zavajajoča opustitev)

(2022/C 165/02)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Woli w Warszawie

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: A (C-143/20), G. W., E. S. (C-213/20)

Toženi stranki: O (C-143/20), A. Towarzystwo Ubezpieczeń Życie S.A. (C-213/20)

Izrek

1. Člen 36(1) Direktive 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju je treba razlagati tako, da je treba v njem navedene informacije sporočiti potrošniku, ki kot zavarovanec pristopi k pogodbi o skupinskem življenjskem zavarovanju, vezani na enote investicijskega sklada, sklenjeni med zavarovalnico in zavarovalcem. Zavarovalnica mora te informacije sporočiti zavarovalcu, ki jih mora v skladu s to določbo v povezavi s členom 12(3) Direktive 2002/92/ES 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju posredovati temu potrošniku, preden ta pristopi k tej pogodbi, skupaj z vsemi podrobnostmi, ki bi se izkazale za nujne glede na zahteve in potrebe navedenega potrošnika.
2. Člen 36(1) Direktive 2002/83 v povezavi s točko a.12 Priloge III(A) k tej direktivi je treba razlagati tako, da morajo navedbe o naravi sredstev, ki jih je treba potrošniku sporočiti preden ta pristopi k pogodbi o skupinskem življenjskem zavarovanju, vezani na enote investicijskega sklada, vsebovati navedbe o bistvenih značilnostih teh sredstev. Te navedbe:

— morajo vključevati jasne, natančne in razumljive informacije o gospodarski in pravni naravi navedenih sredstev ter o s tem povezanih strukturnih tveganjih; in

- nujno ne vključujejo izčrpnih informacij o naravi in obsegu vseh tveganj, povezanih z investicijami v ista sredstva, niti istih informacij, kot jih je izdajatelj finančnih instrumentov, ki jih sestavljajo, sporočil zavarovalnici na podlagi člena 19(3) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov in o spremembah direktiv Sveta 85/611/EGS, 93/6/EGS in Direktive 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/22/EGS.
3. Člen 36(1) Direktive 2002/83 je treba razlagati tako, da informacij iz točke a.12 Priloge III(A) k tej direktivi ni treba nujno sporočiti potrošniku, ki kot zavarovanec pristopa k pogodbi o skupinskem življenjskem zavarovanju, vezani na enote investicijskega sklada, v okviru ločenega predpogodbene postopka in da ne nasprotuje nacionalni določbi, v skladu s katero bi zadostovalo, da bi bile te informacije navedene v tej pogodbi, če se pogodba potrošniku izroči preden k njej pristopi, in sicer pravočasno, da ta potrošnik ob poznavanju vseh pomembnih dejstev ozaveščeno izbere izdelek, ki najbolje ustreza njegovim potrebam.
4. Člen 36(1) Direktive 2002/83 je treba razlagati tako, da ne zahteva, da se šteje, da nepravilna izpolnitev obveznosti sporočanja informacij iz točke a.12 Priloge III(A) k tej direktivi povzroči ničnost ali neveljavnost pogodbe o skupinskem življenjskem zavarovanju, vezane na enote investicijskega sklada, ali njene izjave o pristopu k tej pogodbi in tako potrošniku, ki je pristopil k tej pogodbi, daje pravico do vračila že vplačanih zavarovalnih premij, če postopkovna pravila, ki jih določa nacionalno pravo za uresničevanje pravice do uveljavljanja te obveznosti sporočanja, ne ogrožajo učinkovitosti te pravice s tem, da tega potrošnika odvrta od uresničevanja te pravice.
5. Člen 7 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) je treba razlagati tako, da opustitev sporočanja informacij iz člena 36(1) Direktive 2002/83 v povezavi s točko a.12 Priloge III(A) k tej direktivi potrošniku, ki je pristopil k pogodbi o skupinskem življenjskem zavarovanju, vezani na enote investicijskega sklada, lahko pomeni zavajajočo opustitev.

(¹) UL C 209, 22.6.2020.
UL C 304, 14.09.2020.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Rechtbank Rotterdam – Nizozemska) – Stichting Rookpreventie Jeugd in drugi/Staatssecretaris van
Volksgezondheid, Welzijn en Sport**

(Zadeva C-160/20) (¹)

*(Predhodno odločanje – Direktiva 2014/40/EU – Izdelava, predstavitev in prodaja tobačnih izdelkov –
Izdelki, ki ne upoštevajo najvišjih vrednosti emisij – Prepoved dajanja na trg – Merilna metoda – Cigarete
s filtrom, ki ima ventilacijske mikro luknjice – Merjenje emisij na podlagi standardov ISO – Standardi, ki
niso bili objavljeni v Uradnem listu Evropske unije – Skladnost z zahtevami po objavi, določenimi
v členu 297(1) PDEU v povezavi z načelom pravne varnosti – Skladnost z načelom preglednosti)*

(2022/C 165/03)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Rechtbank Rotterdam

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Stichting Rookpreventie Jeugd, Stichting Inspire2live, Rode Kruis Ziekenhuis BV, Stichting ClaudicatioNet, Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Verzekeringsgeneeskunde, Accare, Stichting Universitaire en Algemene Kinder- en Jeugdpsychiatrie Noord-Nederland, Vereniging Praktijkhoudende Huisartsen, Nederlandse Vereniging van Artsen voor Longziekten en Tuberculose, Nederlandse Federatie van Kankerpatiëntenorganisaties, Nederlandse Vereniging Arbeids- en Bedrijfsgeneeskunde, Nederlandse Vereniging voor Cardiologie, Koepel van Artsen Maatschappij en Gezondheid, Koninklijke Nederlandse Maatschappij tot bevordering der Tandheelkunde, College van Burgemeester en Wethouders van Amsterdam

Tožena stranka: Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

Ob udeležbi: Vereniging Nederlandse Sigaretten- en Kerftabakfabrikanten (VSK),

Izrek

1. Člen 4(1) Direktive 2014/40/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic o proizvodnji, predstavitvi in prodaji tobačnih in povezanih izdelkov in razveljavitvi Direktive 2001/37/ES je treba razlagati tako, da določa, da je treba najvišje vrednosti emisij katrana, nikotina in ogljikovega monoksida iz cigaret, namenjenih dajanju na trg ali proizvedenih v državah članicah, ki so določene v členu 3(1) te direktive, izmeriti z uporabo merilnih metod, ki izhajajo iz standardov ISO 4387, 10315, 8454 in 8243, na katere napotuje navedeni člen 4(1).
2. Pri preučitvi prvega vprašanja ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 4(1) Direktive 2014/40 glede na načelo preglednosti, Uredbo Sveta (EU) št. 216/2013 z dne 7. marca 2013 o elektronski izdaji Uradnega lista Evropske unije in člen 297(1) PDEU v povezavi z načelom pravne varnosti.
3. Pri preučitvi tretjega vprašanja, točka (a), ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 4(1) Direktive 2014/40 glede na člen 5(3) Okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije o nadzoru nad tobakom.
4. Pri preučitvi tretjega vprašanja, točka (b), ni bil ugotovljen noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 4(1) Direktive 2014/40 glede na člen 114(3) PDEU, Okvirno konvencija Svetovne zdravstvene organizacije o nadzoru nad tobakom ter člena 24 in 35 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.
5. Ob predpostavki, da člena 4(1) Direktive 2014/40 ni mogoče uveljavljati zoper posameznike, mora biti metoda, uporabljena za izvajanje člena 3(1) te direktive, glede na znanstveni in tehnični razvoj ali mednarodno sprejete standarde ustrezna za merjenje vrednosti emisij, ki se sprostijo ob predvideni uporabi cigarete, in mora kot osnovo upoštevati visoko raven varovanja zdravja ljudi, zlasti mladih, točnost meritev, doseženih s to metodo, pa morajo preveriti laboratoriji, ki jih odobrijo in nadzorujejo pristojni organi držav članic iz člena 4(2) navedene direktive.

(¹) UL C 222, 6.7.2020.

**Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Administratīvā apgabaltiesa – Latvija) – „SS“ SIA/Valsts ieņēmumu dienests**

(Zadeva C-175/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Varstvo posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov – Uredba (EU) 2016/679 – Člen 2 – Področje uporabe – Člen 4 – Pojem „obdelava“ – Člen 5 – Načela obdelave – Omejitve namena – Najmanjši obseg podatkov – Člen 6 – Zakonitost obdelave – Obdelava „potrebna za opravljanje naloge v javnem interesu“ dodeljene upravljavcu – Obdelava „potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti“ ki velja za upravljavca – Člen 23 – Omejitve – Obdelava podatkov v davčne namene – Zahteva za posredovanje informacij v zvezi z oglasi za prodajo vozil, ki so na spletu – Sorazmernost)

(2022/C 165/04)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitevno sodišče

Administratīvā apgabaltiesa

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „SS“ SIA

Tožena stranka: Valsts ieņēmumu dienests

Izrek

1. Določbe Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) je treba razlagati tako, da se zahteve iz te uredbe, zlasti tiste iz njenega člena 5(1), uporabljajo za zbiranje – od gospodarskega subjekta – informacij z veliko količino osebnih podatkov, ki ga izvaja davčna uprava države članice.
2. Določbe Uredbe 2016/679 je treba razlagati tako, da davčna uprava države članice ne sme odstopati od določb člena 5 (1) te uredbe, če ji tako pooblastilo ni bilo podeljeno z zakonodajnim ukrepom v smislu člena 23(1) navedene uredbe.
3. Določbe Uredbe št. 2016/679 je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo temu, da davčna uprava države članice ponudniku storitev objavljanja oglasov na spletu naloži, naj ji posreduje informacije o davčnih zavezancih, ki so objavili oglase v eni od rubrik njegovega spletnega portala, zlasti če so ti podatki nujni glede na specifične namene, za katere se zbirajo, in če obdobje, na katero se zbiranje navedenih podatkov nanaša, ne presega obdobja, ki je nujno potrebno za doseg zastavljenega cilja v splošnem interesu.

⁽¹⁾ UL C 222, 6.7.2020.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. februarja 2022 – Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL/Evropska komisija, HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade

(Zadeva C-226/20 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Damping – Uvoz vroče valjanih ploščatih izdelkov iz železa „nelegiranega jekla ali drugega legiranega jekla s poreklom iz Brazilije“ eana „Rusije“ Srbije in Ukrajine – Zaključek postopka v zvezi z uvozom iz Srbije – Ugotavljanje obstoja škode – Kumulativna ocena učinkov uvoza iz več kot ene tretje države – Uredba (EU) 2016/1036 – Člen 3(4) – Zaključek postopka brez sprejetja ukrepov – Člen 9(2) – „Zanemarljivost“ obsega uvoza – Prag de minimis – Diskrecijska pravica Evropske komisije)

(2022/C 165/05)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL (zastopnika: J. Killick in G. Forwood, avocats)

Drugi stranki: Evropska komisija (zastopniki: sprva T. Maxian Rusche in A. Demeneix, nato T. Maxian Rusche in G. Luengo, agenta), HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade (zastopnik: R. Luff, odvetnik)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Eurofer, Association Européenne de l'Acier, AISBL, poleg svojih stroškov nosi stroške Evropske komisije in družbe HBIS Group Serbia Iron & Steel LLC Belgrade.

⁽¹⁾ UL C 313, 21.9.2020.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Varhoven administrativen sad – Bolgarija) – „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD/Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

(Zadeva C-257/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Obdavčenje – Davčni odtegljaj od fiktivnih obresti na brezobrestno posojilo, ki ga je matična družba nerezidentka odobrila odvisni družbi rezidentki – Direktiva 2003/49/ES – Plačila obresti med povezanimi družbami iz različnih držav članic – Člen 1(1) – Oprostitev plačila davčnega odtegljaja – Člen 4(1)(d) – Izvzetje nekaterih plačil – Direktiva 2011/96/EU – Davek od dohodkov pravnih oseb – Člen 1(1)(b) – Distribucija dobička s strani odvisne družbe rezidentke matični družbi nerezidentki – Člen 5 – Oprostitev plačila davčnega odtegljaja – Direktiva 2008/7/ES – Zbiranje kapitala – Člen 3 – Vložki kapitala – Člen 5(1)(a) – Oprostitev plačila posrednega davka – Člena 63 in 65 PDEU – Prosti pretok kapitala – Obdavčitev bruto zneska fiktivnih obresti – Postopek za povračilo zaradi odbitka stroškov, povezanih z odobritvijo posojila, in morebitnega vračila – Različno obravnavanje – Utemeljitev – Enakomerna porazdelitev davčne pristojnosti med državami članicami – Učinkovito pobiranje davkov – Boj proti izogibanju davkom)

(2022/C 165/06)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Varhoven administrativen sad

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Viva Telecom Bulgaria“ EOOD

Tožena stranka: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia

Ob udeležbi: Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Izrek

1. Člen 1(1) Direktive Sveta 2003/49/ES z dne 3. junija 2003 o skupnem sistemu obdavčevanja plačil obresti ter licenčnin med povezanimi družbami iz različnih držav članic v povezavi s členom 4(1)(d) te direktive, člen 5 Direktive Sveta 2011/96/EU z dne 30. novembra 2011 o skupnem sistemu obdavčitve matičnih družb in odvisnih družb iz različnih držav članic, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta (EU) 2015/121 z dne 27. januarja 2015, ter člena 3 in 5 Direktive Sveta 2008/7/ES z dne 12. februarja 2008 o posrednih davkih na zbiranje kapitala je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki določa obdavčitev v obliki pri viru odtegnjenega davka od fiktivnih obresti, ki bi jih odvisna družba rezidentka, ki ji je matična družba nerezidentka odobrila brezobrestno posojilo, morala tej družbi plačati pod tržnimi pogoji.
2. Člen 63 PDEU v povezavi z načelom sorazmernosti je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa obdavčitev v obliki pri viru odtegnjenega davka od fiktivnih obresti, ki bi jih odvisna družba rezidentka, ki ji je matična družba nerezidentka odobrila brezobrestno posojilo, morala tej družbi plačati pod tržnimi pogoji, če se ta davčni odtegljaj obračuna od bruto zneska teh obresti, ne da bi bilo mogoče v tej fazi odšteti stroške, povezane s tem posojilom, pri čemer je treba za preračun tega davčnega odtegljaja in morebitno vračilo naknadno vložiti zahtevo za to, pod pogojem, na eni strani, da postopek, ki je za to določen s to zakonodajo, ne traja predolgo, in na drugi strani, da je treba plačati obresti od vrnjenih zneskov.

(¹) UL C 279, 24.8.2020.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rayonen sad Lukovit – Bolgarija) – VB/Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“

(Zadeva C-262/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Socialna politika – Organizacija delovnega časa – Direktiva 2003/88/ES – Člen 8 – Člen 12(a) – Člena 20 in 31 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Skrajšanje običajnega trajanja nočnega dela v primerjavi z običajnim trajanjem dnevnega dela – Delavci v javnem sektorju in delavci v zasebnem sektorju – Enako obravnavanje)

(2022/C 165/07)

Jezik postopka: bolgarščina

Predložitevno sodišče

Rayonen sad Lukovit

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: VB

Tožena stranka: Glavna direktsia „Pozharna bezopasnost i zashtita na naselenieto“

Izrek

1. Člen 8 in člen 12(a) Direktive 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa je treba razlagati tako, da ne nalagata sprejetja nacionalne zakonodaje, ki bi določala, da je običajno trajanje nočnega dela za delavce v javnem sektorju, kot so policisti in gasilci, krajše od običajnega trajanja dnevnega dela, določenega za te delavce. Taki delavci morajo vsekakor biti upravičeni do drugih zaščitnih ukrepov v zvezi z delovnim časom, plačilom, nadomestili ali podobnimi ugodnostmi, s katerimi je mogoče izravnati posebno obremenitev, ki jo pomeni nočno delo, ki ga opravljajo.
2. Člena 20 in 31 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da sedemurno običajno trajanje nočnega dela, ki je v zakonodaji države članice določeno za delavce v zasebnem sektorju, ne velja za delavce v javnem sektorju, vključno s policisti in gasilci, če tako različno obravnavanje temelji na objektivnem in razumnem merilu, torej če je povezano s pravno dopustnim ciljem, ki se želi doseči z navedeno zakonodajo, in če je to različno obravnavanje sorazmerno s tem ciljem.

(¹) UL C 279, 24.8.2020.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal du travail francophone de Bruxelles – Belgija) – CO in drugi/MJ, Evropska komisija, Evropska služba za zunanje delovanje, Svet Evropske unije, Eulex Kosovo

(Zadeva C-283/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Skupna zunanja in varnostna politika (SZVP) – Misija Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovem (EULEX KOSOVO) – Skupni ukrep 2008/124/PESC – Člen 8(3) in (5), člen 9 (3) in člen 10(3) – Status delodajalca osebja misije – Člen 16(5) – Učinek subrogacije)

(2022/C 165/08)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: CO in drugi

Tožene stranke: MJ, Evropska komisija, Evropska služba za zunanje delovanje, Svet Evropske unije, Eulex Kosovo

Izrek

Člen 16(5) Skupnega ukrepa Sveta 2008/124/SZVP z dne 4. februarja 2008 o misiji Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovem (EULEX KOSOVO), kakor je bil spremenjen s Sklepom Sveta 2014/349/SZVP z dne 12. junija 2014, je treba razlagati tako, da misijo Evropske unije za krepitev pravne države na Kosovu, imenovano EULEX KOSOVO, iz člena 1 Skupnega ukrepa 2008/124, od 15. junija 2014 določa kot odgovorno in torej kot toženo stranko za vse tožbe, ki so posledica opravljanja misije, ki ji je bila podeljena, in to ne glede na okoliščino, da so dejstva, ki so podlaga za tako tožbo, nastala pred 12. junijem 2014, ki je datum začetka veljavnosti Sklepa 2014/349.

(¹) UL C 297, 7.9.2020.

**Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Satversmes tiesa – Latvija) – „Latvijas Gāze“ AS**

(Zadeva C-290/20) ⁽¹⁾

*(Predhodno odločanje – Notranji trg z zemeljskim plinom – Direktiva 2009/73/ES – Člen 2, točka 3 –
Pojem „prenos“ – Člen 23 – Pristojnosti odločanja glede priključevanja skladišč, obratov za ponovno
uplinjanje utekočinjenega zemeljskega plina in industrijskih odjemalcev na prenosni sistem – Člen 32(1) –
Dostop tretjih strani do omrežja – Možnost neposredne priključitve končnih odjemalcev na prenosni sistem
zemeljskega plina)*

(2022/C 165/09)

Jezik postopka: latvijščina

Predložitveno sodišče

Satversmes tiesa

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Latvijas Gāze“ AS

Ob udeležbi: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Izrek

1. Člen 23 in člen 32(1) Direktive 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES je treba razlagati tako, da iz teh določb ne izhaja, da morajo države članice sprejeti ureditev, v skladu s katero lahko na eni strani vsak končni odjemalec izbira, ali se bo priključil na prenosni sistem ali na distribucijski sistem zemeljskega plina, na drugi strani pa mu je zadevni operater sistema dolžan omogočiti, da se priključi na zadevni sistem.
2. Člen 23 Direktive 2009/73 je treba razlagati tako, da od držav članic ne zahteva, da sprejmejo ureditev, v skladu s katero se lahko na prenosni sistem zemeljskega plina priključi samo industrijski odjemalec.
3. Člen 2, točka 3, in člen 23 Direktive 2009/73 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta ureditvi države članice, v skladu s katero prenos zemeljskega plina vključuje prenos zemeljskega plina neposredno na omrežje za oskrbo končnega odjemalca z zemeljskim plinom.

⁽¹⁾ UL C 297, 7.9.2020.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Bund Naturschutz in Bayern e.V./Landkreis Rosenheim

(Zadeva C-300/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2001/42/ES – Presoja vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje – Člen 2(a) – Pojem „načrti in programi“ – Člen 3(2)(a) – Akti, ki so pripravljene za nekatere sektorje in ki določajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo projektov iz prilog I in II k Direktivi 2011/92/EU – Člen 3(4) – Akti, ki določajo okvir za prihodnja soglasja za izvedbo projektov – Uredba o varstvu krajine, ki jo je sprejel lokalni organ)

(2022/C 165/10)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Bund Naturschutz in Bayern e.V.

Tožena stranka: Landkreis Rosenheim

Ob udeležbi: Landesanwaltschaft Bayern, Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Izrek

1. Člen 3(2)(a) Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje je treba razlagati tako, da nacionalni ukrep, katerega namen je varstvo narave in krajine ter ki za to določa splošne prepovedi in obveznosti pridobitve soglasja, ne določa pa dovolj podrobnih pravil glede vsebine, priprave in izvedbe projektov, navedenih v prilogah I in II k Direktivi 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, ne spada na področje uporabe te določbe.
2. Člen 3(4) Direktive 2001/42 je treba razlagati tako, da nacionalni ukrep, katerega namen je varstvo narave in krajine ter ki za to določa splošne prepovedi in obveznosti pridobitve soglasja, ne določa pa dovolj podrobnih pravil glede vsebine, priprave in izvedbe projektov, ne spada na področje uporabe te določbe.

⁽¹⁾ UL C 304, 14.9.2020.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 24. februarja 2022 – Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA/Enotni odbor za reševanje, Evropska centralna banka

(Zadeva C-364/20 P) ⁽¹⁾

(Pritožba – Ekonomska in monetarna unija – Bančna unija – Sanacija ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij – Enotni mehanizem za reševanje kreditnih institucij in nekaterih investicijskih podjetij (EMR) – Uredba (EU) št. 806/2014 – Člen 18 – Postopki reševanja – Izjava Evropske centralne banke (ECB) o položaju propada ali verjetnega propada – Sklep Enotnega odbora za reševanje (EOR), da ne bo sprejel sheme za reševanje – Neobstoj javnega interesa – Prenehanje v skladu z nacionalnim pravom – Delničarji – Neobstoj neposrednega nanašanja – Nedopustnost)

(2022/C 165/11)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožniki: Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA, Cassandra Holding Company SIA (zastopnik: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druge stranke v postopku: Enotni odbor za reševanje (zastopniki: sprva H. Ehlers, A. Valavanidou in E. Muratori, nato H. Ehlers in M. E. Muratori, agenti, skupaj z B. Heenan, solicitor, J. Rivas Andrés in A. Manzaneque Valverde, abogados), Evropska centralna banka (ECB) (zastopnika: E. Koupepidou in G. Marafioti, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Ernests Bernis, Oļegs Fiļs, OF Holding SIA in Cassandra Holding Company SIA nosijo svoje stroške in stroške Enotnega odbora za reševanje.
3. Evropska centralna banka nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 320, 28.9.2020.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo – Španija) – CJ/Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Zadeva C-389/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Enako obravnavanje moških in žensk v zadevah socialne varnosti – Direktiva 79/7/EGS – Člen 4(1) – Prepoved vsakršne diskriminacije na podlagi spola – Delavci v gospodinjstvu – Varstvo za primer brezposelnosti – Izključitev – Posebej neugoden položaj za delavke – Legitimni cilji socialne politike – Sorazmernost)

(2022/C 165/12)

Jezik postopka: španščina

Predložitevno sodišče

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Vigo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: CJ

Tožena stranka: Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Izrek

Člen 4(1) Direktive Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni določbi, s katero so iz dajatev socialne varnosti, ki so z zakonskim sistemom socialne varnosti priznane delavcem v gospodinjstvu, izključena nadomestila za brezposelnost, če ta določba postavlja v slabši položaj zlasti delavke v primerjavi z delavci, in ni upravičena z objektivnimi dejavniki, ki niso povezani z diskriminacijo na podlagi spola.

⁽¹⁾ UL C 423, 7.12.2020.

**Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Landesgericht Korneuburg – Avstrija) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG**

(Zadeva C-451/20) ⁽¹⁾

**(Predhodno odločanje – Zračni prevoz – Uredba (ES) št. 261/2004 – Člen 3(1) – Področje uporabe – Let
s prestopanjem s krajem odhoda in namembnim krajem v tretji državi – Enotna rezervacija pri letalskem
prevozniku Skupnosti – Prestop na ozemlju države članice – Člen 5(1)(c)(iii) in člen 7 – Zamuda
nadomestnega leta – Upoštevanje dejanskega časa prihoda za namene odškodnine)**

(2022/C 165/13)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesgericht Korneuburg

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Airhelp Limited

Tožena stranka: Austrian Airlines AG

Izrek

Člen 3(1) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 je treba razlagati tako, da se ta uredba za let s prestopanjem, ki je predmet enotne rezervacije in ki je sestavljen iz dveh letov, ki jih mora opraviti letalski prevoznik Skupnosti, kadar sta tako letališče odhoda prvega leta kot letališče prihoda drugega leta v tretji državi, na ozemlju države članice pa je le letališče vmesnega postanka, ne uporablja.

⁽¹⁾ UL C 433, 14.12.2020.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Consiglio di Stato – Italija) – PJ/Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Zadeva C-452/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Približevanje zakonodaj – Direktiva 2014/40/EU – Člen 23(3) – Okvirna konvencija Svetovne zdravstvene organizacije o nadzoru nad tobakom – Prepoved prodaje tobačnih izdelkov mladoletnikom – Pravila o kaznih – Učinkovite, sorazmerne in odvračalne sankcije – Obveznost prodajalcev tobačnih izdelkov, da pri prodaji teh izdelkov preverijo starost kupca – Globa – Obratovanja prodajalne s tobačnimi izdelki – Odvzem dovoljenja za obratovanje za obdobje petnajstih dni – Načelo sorazmernosti – Previdnostno načelo)

(2022/C 165/14)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PJ

Toženi stranki: Agenzia delle dogane e dei monopoli – Ufficio dei monopoli per la Toscana, Ministero dell’Economia e delle Finanze

Izrek

Načelo sorazmernosti je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, ki v primeru prve kršitve prepovedi prodaje tobačnih izdelkov mladoletnikom poleg naložitve upravne globe določa petnajstdnevni odvzem dovoljenja za obratovanje, ki gospodarskemu subjektu, ki je kršil to prepoved, dovoljuje prodajo takih izdelkov, če taka ureditev ne presega tega, kar je ustrezno in potrebno za uresničitev cilja varovanja zdravja ljudi in zlasti zmanjšanja razširjenosti kajenja pri mladih.

⁽¹⁾ UL C 423, 7.12.2020.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Conseil d’État – Belgija) – Namur-Est Environnement ASBL / Région wallonne

(Zadeva C-463/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Okolje – Direktiva 2011/92/EU – Presoja vplivov nekaterih projektov na okolje – Direktiva 92/43/EGS – Ohranjanje naravnih habitatov – Povezava med postopkom presoje vplivov in izdaje soglasja iz člena 2 Direktive 2011/92/EU ter nacionalnim postopkom odstopanja od ukrepov za varstvo vrst, ki jih določa Direktiva 92/43/EGS – Pojem „soglasje“ – Šestavljeni postopek odločanja – Obveznost presoje – Stvarni obseg – Faza postopka, v kateri je treba zagotoviti sodelovanje javnosti v postopku odločanja)

(2022/C 165/15)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d’État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Namur-Est Environnement ASBL

Tožena stranka: Région wallonne

Izrek

1. Direktivo 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje je treba razlagati tako, da odločba, sprejeta na podlagi člena 16(1) Direktive Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst, ki nosilcu projekta dovoljuje odstopanje od ukrepov, ki se uporabljajo na področju varstva vrst, da bi se izvedel projekt v smislu člena 1(2)(a) Direktive 2011/92, spada na področje uporabe postopka za izdajo soglasja za izvedbo tega projekta v smislu člena 1(2)(c) te direktive, prvič, če tega projekta ni mogoče izvesti, ne da bi nosilec projekta to odločbo pridobil, in drugič, če organ, ki je pristojen za izdajo soglasja za izvedbo tega projekta, ohrani možnost, da vplive tega projekta na okolje presodi strožje, kot je bilo to storjeno v navedeni odločbi.
2. Direktivo 2011/92 je treba ob upoštevanju zlasti njenih členov 6 in 8 razlagati tako, da ni nujno, da pred sprejetjem predhodne odločbe, s katero se nosilcu projekta dovoli odstopanje od ukrepov, ki se uporabljajo na področju varstva vrst, da bi se izvedel projekt v smislu člena 1(2)(a) te direktive, javnost sodeluje, če je to sodelovanje učinkovito zagotovljeno pred sprejetjem odločbe, ki jo mora sprejeti organ, pristojen za morebitno soglasje za izvedbo tega projekta.

(¹) UL C 9, 11.1.2021.

**Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Conseil d'État – Belgija) – XXXX/Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides**

(Zadeva C-483/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Skupna politika na področju azila – Skupni postopki za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite – Direktiva 2013/32/EU – Člen 33(2)(a) – Nedopustnost prošnje za mednarodno zaščito, ki jo je v državi članici vložil državljani tretje države, ki je pridobil status begunca v drugi državi članici, medtem ko mladoletni otrok tega državljan, ki je upravičen do subsidiarne zaščite, prebiva v prvi državi članici – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 7 – Pravica do spoštovanja družinskega življenja – Člen 24 – Interes otroka – Neobstoj kršitve členov 7 in 24 Listine o temeljnih pravicah zaradi nedopustnosti prošnje za mednarodno zaščito – Direktiva 2011/95/EU – Člen 23(2) – Obveznost držav članic, da zagotovijo ohranitev enotnosti družine upravičencev do mednarodne zaščite)

(2022/C 165/16)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Conseil d'État

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: XXXX

Tožena stranka: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Izrek

Člen 33(2)(a) Direktive 2013/32/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o skupnih postopkih za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v povezavi s členoma 7 in 24(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotuje temu, da država članica uporabi možnost, ki ji je dana s to določbo, da prošnjo za mednarodno zaščito zavrže kot nedopustno, ker je prosilcu status begunca že priznala druga država članica, kadar je ta posega v uporabo člena 23(2) Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite.

(¹) UL C 9, 11.1.2021.

Sodba Sodišča (deveti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel București – Romunija – Alstom Transport SA / Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Zadeva C-532/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Direktiva 92/13/EGS – Postopki za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem področju – Člen 1(1) in (3) – Dostop do revizijskih postopkov – Člen 2c – Roki za vložitev zahtevka za revizijo – Izračun – Zahtevki za revizijo zoper odločitve o dovolitvi udeležbe ponudnika)

(2022/C 165/17)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel București

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alstom Transport SA

Tožene stranke: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Izrek

Člen 1(1), četrti pododstavek, in (3) ter člen 2c Direktive Sveta 92/13/EGS z dne 25. februarja 1992 o uskladitvi zakonov in drugih predpisov o uporabi pravil Skupnosti za oddajo javnih naročil podjetij na vodnem, energetske, transportnem in telekomunikacijskem področju, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2014/23/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014, je treba razlagati tako, da se lahko rok, v katerem lahko izbrani ponudnik vloži zahtevek za revizijo zoper odločitev naročnika, s katero je bila ponudba neizbranega ponudnika razglašena za dopustno, izračuna tako, da se kot izhodišče upošteva datum, ko je izbrani ponudnik prejel to naročnikovo odločitev, tudi če na ta dan neizbrani ponudnik ni oziroma še ni vložil zahtevka za revizijo zoper to odločitev. Če pa ob vročitvi ali objavi navedene odločitve izbranemu ponudniku ni bil v skladu z navedenim členom 2c posredovan povzetek ustreznih razlogov za to odločitev, kot so informacije o načinu ocenjevanja navedene ponudbe, je ta rok treba izračunati tako, da se kot izhodišče upošteva trenutek posredovanja takega povzetka temu izbranemu ponudniku.

(¹) UL C 53, 15.2.2021.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litva) – „Tiketa“ UAB / M. Š.

(Zadeva C-536/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Direktiva 2011/83/EU – Potrošniške pogodbe – Pojem „trgovec“ – Obveznost zagotovitve informacij v zvezi s pogodbami, sklenjenimi na daljavo – Zahteva po zagotovitvi ustreznih informacij v jasnem in razumljivem jeziku na trajnem nosilcu podatkov)

(2022/C 165/18)

Jezik postopka: litovščina

Predložitevno sodišče

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: „Tiketa“ UAB

Tožena stranka: M. Š.

Ob udeležbi: „Baltic Music“ VšĮ

Izrek

1. Člen 2, točka 2, Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta je treba razlagati tako, da „trgovec“ v smislu te določbe ni le fizična ali pravna oseba, ki deluje za namene v zvezi s svojo trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnostjo v povezavi s pogodbami, zajetimi s to direktivo, ampak tudi fizična ali pravna oseba, ki deluje kot posrednik v imenu ali za račun tega trgovca, pri čemer je mogoče oba, tako tega posrednika kot tudi glavnega trgovca, opredeliti kot „trgovca“ v smislu te določbe, ne da bi bilo pri tem potrebno, da gre za dvojno storitev.
2. Člen 6(1) in (5) ter člen 8(1) in (7) Direktive 2011/83 je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta temu, da se pred sklenitvijo pogodbe informacije, navedene v tem členu 6(1), potrošniku zagotovijo le v splošnih pogojih opravljanja storitev na spletnem mestu posrednika, ki jih ta potrošnik aktivno sprejme z označitvijo polja, ki je za to predvideno, če je potrošnik o teh informacijah obveščen na jasnem in razumljiv način. Vendar tak način informiranja ne more nadomestiti tega, da se potrošniku izda potrdilo o pogodbi na trajnem nosilcu podatkov v smislu člena 8(7) te direktive, saj ta okoliščina ne preprečuje, da bi bile te informacije sestavni del pogodbe, sklenjene na daljavo ali zunaj poslovnih prostorov.

⁽¹⁾ UL C 19, 18.1.2021.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Sąd Okręgowy w Warszawie – Poljska) – ORLEN KolTrans sp. z o.o. / Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

(Zadeva C-563/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Železniški prevoz – Direktiva 2001/14/ES – Člen 4 – Določitev uporabnin za infrastrukturo z odločitvijo upravljavca – Člen 30(2) – Pravica prevoznikov v železniškem prometu do upravnega pravnega sredstva – Člen 30(6) – Sodni nadzor nad odločitvami regulatornega organa)

(2022/C 165/19)

Jezik postopka: poljščina

Predložitevno sodišče

Sąd Okręgowy w Warszawie

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: ORLEN KolTrans sp. z o.o.

Tožena stranka: Prezes Urzędu Transportu Kolejowego

Izrek

1. Člen 30(2)(e) Direktive 2001/14/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2001 o dodeljevanju železniških infrastrukturnih zmogljivosti in naložitvi uporabnin za uporabo železniške infrastrukture, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/58/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2007, je treba razlagati tako, da ne ureja pravice prevoznika v železniškem prometu, ki uporablja ali namerava uporabljati železniško infrastrukturo, da sodeluje v morebitnem postopku regulatornega organa za sprejetje odločbe o odobritvi ali zavrnitvi osnutka enotnih stopenj osnovne uporabnine za minimalni dostop do infrastrukture, ki ga je predložil upravljavec infrastrukture.
2. Člen 30(6) Direktive 2001/14, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2007/58, je treba razlagati tako, da mora imeti prevoznik v železniškem prometu, ki uporablja ali namerava uporabljati železniško infrastrukturo, možnost pred pristojnim sodiščem izpodbijati odločbo regulatornega organa, s katero so bile odobrene enotne stopnje osnovne uporabnine za minimalni dostop do infrastrukture, ki jih je določil upravljavec te infrastrukture.

⁽¹⁾ UL C 44, 8.2.2021.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Înalta Curte de Casație și Justiție – Romunija) – SC Cridar Cons SRL/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Zadeva C-582/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Direktiva 2006/112/ES – Člena 167 in 168 – Pravica do odbitka – Zavrnitev – Davčna goljufija – Izvajanje dokazov – Prekinitev postopka odločanja o upravni pritožbi zoper odmerno odločbo, s katero je bila zavrnjena pravica do odbitka, do izida kazenskega postopka – Postopkovna avtonomija držav članic – Načelo davčne nevtralnosti – Pravica do dobrega upravljanja – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah)

(2022/C 165/20)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: SC Cridar Cons SRL

Toženi stranki: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Izrek

Direktivo Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalni ureditvi, ki nacionalnim davčnim organom dovoljuje, da prekinejo postopek odločanja o upravni pritožbi zoper odmerno odločbo, s katero je bila davčnemu zavezancu zavrnjena pravica do odbitka vstopnega davka na dodano vrednost, ker je ta davčni zavezanec sodeloval pri davčni goljufiji, da bi pridobili dodatne objektivne elemente v zvezi s tem sodelovanjem, prvič, če taka prekinitev ne povzroča zavlačevanja izida tega postopka z upravno pritožbo preko razumnega roka, drugič, če je sklep o tej prekinitvi pravno in dejansko obrazložen ter je lahko predmet sodnega nadzora in, tretjič, če lahko ta davčni zavezanec v primeru, da se na koncu izkaže, da je bila pravica do odbitka zavrnjena v nasprotju s pravom Unije, doseže vračilo ustreznega zneska v razumnem roku, po potrebi skupaj z zamudnimi obrestmi. V teh okoliščinah se ne zahteva, da je navedeni davčni zavezanec med to prekinitvijo postopka upravičen do odloga izvršitve te odločbe, razen če je v primeru resnega dvoma o zakonitosti navedene odločbe odobritev odloga njene izvršitve nujna za preprečitev resne in nepopravljive škode interesom davčnega zavezanca.

⁽¹⁾ UL C 53, 15.2.2021.

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 3. marca 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Corte suprema di cassazione – Italija) – Presidenza del Consiglio dei Ministri in drugi/UK in drugi

(Zadeva C-590/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Usklajevanje zakonov in drugih predpisov o dejavnostih zdravnikov – Direktivi 75/363/EGS in 82/76/EGS – Specialistično usposabljanje zdravnikov – Ustrezno plačilo – Uporaba Direktive 82/76/EGS za izobraževanja, ki so se začela pred začetkom njene veljavnosti in so se nadaljevala po datumu izteka roka za njen prenos)

(2022/C 165/21)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Corte suprema di cassazione

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Presidenza del Consiglio dei Ministri in drugi

Tožene stranke: UK in drugi

Izrek

Člen 2(1)(c) in člen 3(1) in (2) Direktive Sveta 75/363/EGS z dne 16. junija 1975 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o dejavnostih zdravnikov, kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 82/76/EGS z dne 26. januarja 1982, ter Prilogo k prvonavedeni direktivi je treba razlagati tako, da je treba za vsako specialistično izobraževanje zdravnikov s polno ali delno časovno obveznostjo, ki se je začelo, preden je 29. januarja 1982 začela veljati Direktiva 82/76, in ki se je nadaljevalo po tem, ko se je rok za prenos te direktive 1. januarja 1983 iztekel, za obdobje tega izobraževanja od 1. januarja 1983 in do konca navedenega izobraževanja zagotoviti ustrezno plačilo v smislu te priloge, če se to izobraževanje nanaša na specializacijo zdravnikov, ki je skupna vsem državam članicam ali dvema ali več državam članicam in ki je navedena v členih 5 oziroma 7 Direktive Sveta 75/362/EGS z dne 16. junija 1975 o vzajemnem priznavanju diplom, spričeval in drugih dokazil o formalni zdravstveni izobrazbi ter ukrepih za olajšanje učinkovitega izvajanja pravice do ustanavljanja in svobode opravljanja storitev.

⁽¹⁾ Datum vložitve: 10.11.2020.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 24. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Supremo Tribunal Administrativo – Portugalska) – Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-605/20) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Davčna ureditev – Davek na dodano vrednost (DDV) – Direktiva 2006/112/ES – Člen 2(1)(c) – Uporaba ratione temporis – Storitve, ki so predmet DDV – Opravljanje storitev za plačilo – Merila – Razmerja znotraj skupine – Storitve popravila ali nadomestitve sestavnih delov vetrnih turbin pod garancijo in priprave poročil o neskladnosti – Bremepisi, ki jih je izdal izvajalec in v katerih DDV ni naveden – Izvajalčev odbitek DDV na blago in storitve, ki so jih iz naslova istih storitev temu izvajalcu računali njegovi podizvajalci)

(2022/C 165/22)

Jezik postopka: portugalsščina

Predložitevno sodišče

Supremo Tribunal Administrativo

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Suzlon Wind Energy Portugal – Energia Eólica Unipessoal, Lda

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Izrek

Člen 2(1)(c) Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost je treba razlagati tako, da so transakcije, ki spadajo v pogodbeni okvir, v katerem je opredeljen izvajalec storitev, prejemnik teh storitev in narava zadevnih storitev, ki jih davčni zavezanec ustrezno vknjiži ter nosijo naslov, ki potrjuje njihovo naravo storitev, ter za katere je izvajalec v obliki bremepisov prejel plačilo, ki pomeni dejansko protidajatev za navedene storitve, opravljanje storitev za plačilo v smislu te določbe, kljub, prvič, morebitnem neobstoju dobička davčnega zavezanca, in drugič, obstoju garancije, ki se nanaša na blago, ki je bilo predmet navedenih storitev.

(¹) UL C 44, 8.2.2021.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 24. februarja 2022 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Liège – Belgija) – Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL/État belge (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL/État belge (C-53/21),

(Združeni zadevi C-52/21 in C-53/21) (¹)

(Predhodno odločanje – Svoboda opravljanja storitev – Člen 56 PDEU – Omejitve – Davčna zakonodaja – Davek od dohodkov pravnih oseb – Obveznost kupcev storitev, da davčni upravi prijavijo in posredujejo dokazila o zneskih, ki so jih zaračunali ponudniki storitev s sedežem v drugi državi članici – Neobstoj take obveznosti za povsem notranje storitve – Upravičenost – Učinkovitost davčnega nadzora – Sorazmernost)

(2022/C 165/23)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Liège

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Pharmacie populaire – La Sauvegarde SCRL (C-52/21), Pharma Santé – Réseau Solidaris SCRL (C-53/21),

Tožena stranka: État belge (C-52/21 in C-53/21)

Izrek

Člen 56 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje ureditvi države članice, ki vsem družbam s sedežem na ozemlju te države članice nalaga, da davčni upravi posredujejo obračunske liste v zvezi s plačili za storitve, ki so jih kupile od ponudnikov storitev s sedežem v drugi državi članici, v kateri za te ponudnike veljajo predpisi o računovodstvu za podjetja in obveznost izdaje računov v skladu s predpisi o davku na dodano vrednost, sicer se jim davek od dohodka pravnih oseb poviša za 50 % ali 100 % vrednosti teh storitev, medtem ko prvonavedena država članica v skladu z upravno prakso ne nalaga nobene podobne obveznosti, kadar navedene storitve opravijo ponudniki s sedežem na njenem ozemlju.

(¹) UL C 128, 12.4.2021.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Curtea de Apel Craiova – Romunija) – postopek, ki ga je sprožil RS

(Zadeva C-430/21) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Pravna država – Neodvisnost sodstva – Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU – Člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah – Primarnost prava Unije – Neobstoječa pooblastila nacionalnega sodišča za preizkus skladnosti nacionalne zakonodaje, v zvezi s katero je ustavno sodišče zadevne države članice presodilo, da je v skladu z ustavo, s pravom Unije – Disciplinski postopek)

(2022/C 165/24)

Jezik postopka: romunščina

Predložitev sodišče

Curtea de Apel Craiova

Stranka v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: RS

Izrek

1. Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 2 in členom 4(2) in (3) PEU, členom 267 PDEU ter načelom primarnosti prava Unije je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi oziroma praksi, na podlagi katere splošna sodišča države članice niso pristojna za presojo skladnosti nacionalne zakonodaje – v zvezi s katero je ustavno sodišče te države članice presodilo, da je v skladu z nacionalno ustavno določbo, ki nalaga spoštovanje načela primarnosti prava Unije – s pravom Unije.
2. Člen 19(1), drugi pododstavek, PEU v povezavi s členom 2 in členom 4(2) in (3) PEU, členom 267 PDEU ter načelom primarnosti prava Unije je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi oziroma praksi, ki omogoča, da se zoper nacionalnega sodnika uveljavlja disciplinska odgovornost, ker je ta uporabil pravo Unije, kot ga razlaga Sodišče, pri čemer je odstopil od sodne prakse ustavnega sodišča zadevne države članice, ki ni združljiva z načelom primarnosti prava Unije.

⁽¹⁾ UL C 371, 3.11.2020.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 22. februarja 2022 (predloga za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank Amsterdam – Nizozemska) – Izvršitev evropskih nalogov za prijetje, izdanih zoper X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

(Združeni zadevi C-562/21 PPU in C-563/21 PPU) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Nujni postopek predhodnega odločanja – Pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah – Evropski nalog za prijetje – Okvirni sklep 2002/584/PNZ – Člen 1(3) – Postopki predaje med državami članicami – Pogoji izvršitve – Listina Evropske unije o temeljnih pravicah – Člen 47, drugi odstavek – Temeljna pravica do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem – Sistemske ali splošne pomanjkljivosti – Preizkus v dveh fazah – Merila za uporabo – Obveznost izvršitvenega pravosodnega organa, da konkretno in natančno presodi, ali obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da za osebo, v zvezi s katero je izdan evropski nalog za prijetje, v primeru njene predaje obstaja resnična nevarnost za kršitev njene temeljne pravice do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem)

(2022/C 165/25)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitev sodišče

Rechtbank Amsterdam

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: X (C-562/21 PPU) Y (C-563/21 PPU)

Izrek

Člen 1(2) in (3) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2009/299/PNZ z dne 26. februarja 2009, je treba razlagati tako, da lahko izvršitveni pravosodni organ, ki mu je dodeljeno odločanje o predaji osebe, zoper katero je izdan evropski nalog za prijetje, kadar razpolaga z elementi, ki kažejo na obstoj sistemskih ali splošnih pomanjkljivosti v zvezi z neodvisnostjo sodne oblasti v odreditveni državi članici, zlasti kar zadeva postopek imenovanja članov te oblasti, predajo te osebe:

- v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi izvršitve kazni zapora ali ukrepa, vezanega na odvzem prostosti, zavrne samo, če navedeni organ ugotovi, da v posebnih okoliščinah zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da je bila ob upoštevanju med drugim elementov, ki jih je predložila navedena oseba in ki se nanašajo na sestavo sodnega senata, ki je odločala o njeni kazenski zadevi, ali na katero koli drugo okoliščino, upoštevno za presojo neodvisnosti in nepristranskosti te sestave, temeljna pravica te osebe do poštenega sojenja pred neodvisnim, nepristranskim in z zakonom predhodno ustanovljenim sodiščem, ki je zagotovljena s členom 47, drugi odstavek, Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, kršena, in
- v okviru evropskega naloga za prijetje, izdanega zaradi uvedbe kazenskega pregona, zavrne samo, če isti organ ugotovi, da v posebnih okoliščinah zadeve obstajajo resni in utemeljeni razlogi za prepričanje, da ob upoštevanju med drugim elementov, ki jih je predložila zadevna oseba in ki se nanašajo na njene osebne okoliščine, na naravo kaznivega dejanja, zaradi katerega je ta oseba kazensko preganjana, na dejanski okvir, v katerega se umešča izdaja tega evropskega naloga za prijetje, ali na katero koli drugo okoliščino, upoštevno za presojo neodvisnosti in nepristranskosti sodnega senata, za katerega je verjetno, da mu bo dodeljeno odločanje o postopku v zvezi s to osebo, za zadnjenavedeno v primeru predaje obstaja resnična nevarnost, da bo ta temeljna pravica kršena.

(¹) UL C 2, 3.1.2022.

**Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 10. januarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe
Tribunale di Parma – Italija) – kazenski postopek zoper ZI, TQ**

(Zadeva C-437/20) (¹)

(Predhodno odločanje – Člen 53(2) Poslovnika Sodišča – Igre na srečo – Koncesije za dejavnost pobiranja stav – Podaljšanje že dodeljenih koncesij – Regularizacija centrov za prenos podatkov (CTD), ki to dejavnost opravljajo brez koncesije in dovoljenja policije – Kratek rok – Očitna nedopustnost predloga za sprejetje predhodne odločbe)

(2022/C 165/26)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale di Parma

Stranki v kazenskem postopku v glavni stvari

ZI, TQ

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale di Parma (sodišče v Parmi, Italija) s sklepom z dne 8. novembra 2019, je očitno nedopusten.

(¹) Datum vložitve: 17.9.2020.

Sklep Sodišča (deseti senat) z dne 21. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Commissione tributaria provinciale di Roma – Italija) – Leonardo SpA/Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

(Zadeva C-550/21) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje – Člen 53(2) in člen 94 Poslovnika Sodišča – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Neobstoj zadostnih pojasnil – Očitna nedopustnost)

(2022/C 165/27)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitevno sodišče

Commissione tributaria provinciale di Roma

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Leonardo SpA

Tožena stranka: Agenzia delle Entrate – Direzione Regionale del Lazio

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Commissione tributaria provinciale di Roma (pokrajinsko davčno sodišče v Rimu, Italija) z odločbo z dne 21. julija 2021, je očitno nedopusten.

⁽¹⁾ Datum vložitve: 6. 9. 2021.

Sklep predsednika Sodišča z dne 23. februarja 2022 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Verwaltungsgericht Wiesbaden – Nemčija) – TV/Land Hessen

(Zadeva C-63/22) ⁽¹⁾

(Varstvo osebnih podatkov – Agencija za informacije (urad za ekonomske informacije) – Ocena kreditne sposobnosti (scoring) fizičnih oseb na podlagi nepreverjenih informacij, ki so jih predložili upniki – Zakonitost obdelave podatkov in skupna odgovornost za to obdelavo)

(2022/C 165/28)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: TV

Tožena stranka: Land Hessen

Druga stranka: SCHUFA Holding AG

Izrek

Zadeva C-63/22 se izbriše iz vpisnika Sodišča.

⁽¹⁾ Datum vložitve: 1. 2. 2022

Pritožba, ki so jo 24. maja 2021 vložili Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol, Fernando Presencia zoper sklep Splošnega sodišča (četrti senat) z dne 27. aprila 2021 v zadevi T-719/20, Macías Chávez in drugi/Španija in Parlament

(Zadeva C-322/21 P)

(2022/C 165/29)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožniki: Roberto Alejandro Macías Chávez, José María Castillejo Oriol in Fernando Presencia (zastopnik: J. Jover Padró, abogado)

Drugi stranki v postopku: Evropski parlament, Kraljevina Španija

Sodišče (deseti senat) je s sklepom z dne 1. februarja 2022 pritožbo deloma zavrglo kot očitno nedopustno in deloma zavrnilo kot očitno neutemeljeno ter odločilo, da pritožniki nosijo svoje stroške.

Pritožba, ki jo je 10. septembra 2021 vložila Acciona, S.A. zoper sodbo Splošnega sodišča (peti senat) z dne 30. junija 2021 v zadevi T-362/20, Acciona/EUIPO – Agencia Negociadora PB (REACCIONA)

(Zadeva C-557/21 P)

(2022/C 165/30)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Pritožnica: Acciona, S.A. (zastopnik: J. C. Erdozain López, abogado)

Drugi stranki v postopku: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino, Agencia Negociadora PB, S.L.

Sodišče (senat za dopustitev pritožb) je s sklepom z dne 27. januarja 2022 odločilo, da ne dopusti pritožbe in da družba Acciona, S.A. nosi svoje stroške.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Oberster Gerichtshof (Avstrija) 25. novembra 2021 – IEF Service GmbH/HB

(Zadeva C-710/21)

(2022/C 165/31)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Oberster Gerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Revidentka: IEF Service GmbH

Nasprotna stranka: HB

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 9(1) Direktive 2008/94/ES ⁽¹⁾ razlagati tako, da podjetje v smislu tega člena že tedaj opravlja dejavnost na ozemlju vsaj dveh držav članic, če v drugi državi članici ponuja svoje storitve, za ta namen tam zaposluje samostojnega prodajnega inženirja in delavec, zaposlen na sedežu podjetja, redno vsak drugi teden dela od doma v drugi državi članici?

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritrdilen:

Ali je treba člen 9(1) Direktive 2008/94/ES razlagati tako, da delavec takega podjetja, ki ima v drugi državi članici stalno prebivališče in za katerega tam obstaja obveznost vključitve v socialno zavarovanje, pri čemer pa svoje delo izmenično opravlja en teden v državi članici, v kateri ima sedež njegov delodajalec, in en teden v državi članici, v kateri ima stalno prebivališče in v kateri zanj obstaja obveznost vključitve v socialno zavarovanje, to delo v smislu tega člena „običajno“ opravlja v obeh državah članicah?

3. Če je odgovor na drugo vprašanje pritrdilen:

Ali je treba člen 9(1) Direktive 2008/94/ES razlagati tako, da je za pokrivanje neporavnanih terjatev delavca, ki svoje delo običajno opravlja ali ga je opravljal v dveh državah članicah:

- (a) pristojna jamstvena ustanova države članice, katere zakonodaja se zanj uporablja v okviru koordinacije sistemov socialne varnosti (socialno zavarovanje), če sta jamstveni ustanovi v skladu s členom 3 Direktive 2008/94/ES v obeh državah zasnovani tako, da je treba prispevke delodajalca za financiranje jamstvene ustanove plačati kot del obveznih prispevkov za socialno zavarovanje,
- (b) ali jamstvena ustanova druge države članice, v kateri ima sedež plačilno nesposobno podjetje, ali
- (c) jamstveni ustanovi obeh držav članic, tako da lahko delavec ob vložitvi zahtevka izbira, pri kateri ga bo uveljavljal?

(¹) Direktiva 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca (UL 2008, L 283, str. 36).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Curtea de Apel București (Romunija)
21. decembra 2021 – R. I./Inspeția Judiciară, N. L.**

(Zadeva C-817/21)

(2022/C 165/32)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Curtea de Apel București

Stranke

Tožeča stranka: R. I.

Toženi stranki: Inspeția Judiciară, N. L.

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 2 in člen 19(1), drugi pododstavek, Pogodbe o Evropski uniji, Odločbo Komisije 2006/928 (o vzpostavitvi mehanizma za sodelovanje in preverjanje napredka Romunije pri izpolnjevanju posebnih meril na področju reforme pravosodja in boja proti korupciji) (¹) ter jamstvi neodvisnosti in nepristranskosti, ki ju določa pravo Unije, razlagati tako, da nasprotujejo nacionalni ureditvi, ki glavnemu inšpektorju pravosodne inšpekcije omogoča, da izdaja normativne upravne akte (podrejene zakonu) in/ali posamične akte, s katerimi samostojno odloča o organizaciji institucionalnega okvira pravosodne inšpekcije za izbiro pravosodnih inšpektorjev in ocenjevanju njihove dejavnosti, izvajanju inšpekcijskih dejavnosti ter imenovanju namestnika glavnega inšpektorja, pri čemer so te osebe v skladu s sistemskim zakonom edine, ki lahko izvajajo, odobrijo ali zavrnejo dejanja disciplinske preiskave zoper glavnega inšpektorja?

(¹) Odločba Komisije 2006/928 z dne 13. decembra 2006 o vzpostavitvi mehanizma za sodelovanje in preverjanje napredka Romunije pri izpolnjevanju posebnih meril na področju reforme pravosodja in boja proti korupciji (UL 2006 L 354, str. 56).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Înalta Curte de Casație și Justiție (Romunija)
30. decembra 2021 – Banca A/ANAF, predsednik ANAF**

(Zadeva C-827/21)

(2022/C 165/33)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke

Predlagateljica revizije: Banca A

Toženi stranki: ANAF, predsednik ANAF

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali mora nacionalno sodišče nacionalni davčni predpis, ki se uporablja za notranje položaje in ureja neobstoje obdavčitve kapitalskih dobičkov, ustvarjenih ob ukinitvi deleža družbe prejemnice v kapitalu prenosne družbe, razlagati skladno z Direktivo Sveta 2009/133/ES ⁽¹⁾ v okoliščinah, kakršne so obravnavane, če:
 - je nacionalni zakonodajalec nacionalne operacije in podobne čezmejne operacije uredil z ločenimi, neenakimi predpisi;
 - nacionalni predpis, ki se uporablja za nacionalne operacije, učinkuje prek pojmov iz Direktive – združitve, prenos sredstev in obveznosti, ukinitve deleža;
 - se lahko predstavitev razlogov nacionalnega davčnega zakona razlaga v smislu, da je zakonodajalec želel določiti enako davčno rešitev za nacionalne operacije in čezmejne operacije, urejene s prenosom Direktive, da bi nediskriminatorno upošteval načelo davčne nevtralnosti združitve in preprečil izkrivljanje konkurence?
2. Ali je treba člen 7 Direktive Sveta 2009/133/ES razlagati tako, da ugodnosti neobstoje obdavčitve kapitalskih dobičkov iz ukinitve deleža, ki ga je imela ena družba v drugi, po prenosu sredstev in obveznosti te druge družbe na prvo, ni mogoče zavrniti z obrazložitvijo, da z zadevno operacijo niso izpolnjeni vsi pogoji iz nacionalnega prava, da bi jo bilo mogoče opredeliti za združitve?
3. Ali je treba člen 7 Direktive Sveta 2009/133/ES razlagati tako, da se ugodnost neobstoje obdavčitve uporablja za dobiček iz prevzema po ugodnih cenah, izkazan v izkazu poslovnega izida prevzemne družbe?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2009/133/ES z dne 19. oktobra 2009 o skupnem sistemu obdavčitve za združitve, delitve, delne delitve, prenose sredstev in zamenjave kapitalskih deležev družb iz različnih držav članic ter za prenos statutarnega sedeža SE [evropska družba] [ali] SCE [evropska zadruga] med državami članicami (UL 2009, L 310, str. 34).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Bundesfinanzhof (Nemčija) 6. januarja 2022 –
RF/Finanzamt G**

(Zadeva C-15/22)

(2022/C 165/34)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Bundesfinanzhof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in vlagateljica revizije: RF

Tožena stranka in nasprotna stranka v postopku z revizijo: Finanzamt G

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 4(3) Pogodbe o Evropski uniji in člen 208 v povezavi s členom 210 Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da nasprotujeta nacionalni upravni praksi, v skladu s katero se davku ne odpove v primerih, v katerih projekt razvojnega sodelovanja financira Evropski razvojni sklad, medtem ko se pod nekaterimi pogoji odpove obdavčitvi plače, ki jo delavec prejme na podlagi sedanjega delovnega razmerja za dejavnost v okviru nemške javne razvojne pomoči na področju tehničnega ali finančnega sodelovanja, ki jo vsaj v 75 % financira zvezno ministrstvo, pristojno za razvojno sodelovanje, ali pa zasebna družba za razvojno pomoč, v kateri ima država lastniški delež?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Portugalska) 10. januarja 2022 — Caxamar — Comércio e Indústria de Bacalhau, S.A. / Autoridade Tributária e Aduaneira

(Zadeva C-23/22)

(2022/C 165/35)

Jezik postopka: portugalsčina

Predložitveno sodišče

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Caxamar — Comércio e Indústria de Bacalhau, S.A.

Tožena stranka: Autoridade Tributária e Aduaneira

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je na podlagi pravilne razlage Smernic o državni regionalni pomoči za obdobje 2014-2020 v povezavi z določbami Uredbe Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 16. junija 2014⁽¹⁾, zlasti člena 1 in 2, točka 11, Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013⁽²⁾ in Priloge I k Pogodbi o delovanju Evropske unije mogoče sklepati, da v skladu s členoma 2(2) in 22(1) Código Fiscal do Investimento (davčni zakonik v zvezi z naložbami), odobrenega z Decreto-Lei n. 162/2014 (uredba-zakon št. 162/2014) z dne 31. oktobra, in [v skladu s] členoma 1 in 2 Portaria št. 282/2014 (ministrski odlok št. 282/2014) z dne 30. decembra dejavnost predelave ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture v zvezi s „soljeno trsko“, „zamrznjeno trsko“ in „razsoljeno trsko“, ki je zajeta v oznaki OGD 10204Rev3, ni dejavnost predelave kmetijskih proizvodov za namene predvidenih davčnih pomoči?

⁽¹⁾ Uredba Komisije (EU) št. 651/2014 z dne 17. junija 2014 o razglasitvi nekaterih vrst pomoči za združljive z notranjim trgovom pri uporabi členov 107 in 108 (UL 2014, L 187, str. 1).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL 2013, L 354, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Pesti Közponi Kerületi Bíróság (Madžarska)
25. januarja 2022 — PannonHitel Pénzügyi Zrt./Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air
Hungary Zrt.)**

(Zadeva C-51/22)

(2022/C 165/36)

Jezik postopka: madžarščina

Predložitevno sodišče

Pesti Közponi Kerületi Bíróság

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: PannonHitel Pénzügyi Zrt.

Tožena stranka: Wizz Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (Wizz Air Hungary Zrt.)

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5(1)(a) ter člen 8(1)(a), prva alineja, in (2) Uredbe (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 ⁽¹⁾ razlagati tako, da lahko potnik neposredno pri letalskem prevozniku uveljavlja pravico do povračila celotnega stroška vozovnice po ceni, po kateri je bila kupljena, tudi če je vozovnico rezerviral s pomočjo tretje osebe, ki je delovala kot posrednik, ki mu je potnik plačal ceno vozovnice, posrednik pa je kupil vozovnico od letalskega prevoznika in mu plačal ceno vozovnice, pri čemer ni bilo ugotovljeno, da je posrednik deloval kot pooblaščen posrednik letalskega prevoznika niti da je posrednik organizator potovanja?

⁽¹⁾ UL 2004, L 46, str. 1.

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Amtsgericht Frankfurt am Main (Nemčija)
1. februarja 2022 – IA/DER Touristik Deutschland GmbH**

(Zadeva C-62/22)

(2022/C 165/37)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Amtsgericht Frankfurt am Main

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: IA

Tožena stranka: DER Touristik Deutschland GmbH

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 18(1) Uredbe (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾ razlagati tako, da ta člen poleg določbe o mednarodni pristojnosti vsebuje tudi določbo o krajevni pristojnosti nacionalnih sodišč v zadevah pogodb o organiziranju potovanja, ki jo mora upoštevati sodišče, ki odloča o zadevi, če imata tako potrošnik kot potnik kakor tudi druga pogodbeni stranka, to je organizator potovanja, stalno prebivališče oziroma sedež v isti državi članici, končni namembni kraj potovanja pa ni v tej državi članici, temveč v tujini, kar pomeni, da lahko potrošnik, v okviru dopolnitve nacionalnih pravil, zaradi izpolnitve pogodbenih zahtevkov tožbo proti organizatorju potovanja vloži pri sodišču, na območju katerega ima stalno prebivališče?

⁽¹⁾ UL 2012, L 351, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 1. februarja 2022 – Viagogo AG/Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Zadeva C-70/22)

(2022/C 165/38)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranki v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Viagogo AG

Nasprotni stranki: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Vprašanja za predhodno odločanje

- (1) Ali Direktiva 2000/31/ES ⁽¹⁾, zlasti členi 3, 14 in 15, v povezavi s členom 56 PDEU nasprotujejo uporabi zakonodaje države članice o prodaji vstopnic za dogodke na sekundarnem trgu, ki upravljavcu gostiteljske platforme, ki deluje v EU – kot je tožeča stranka v obravnavanem postopku – posledično preprečuje, da tretjim uporabnikom ponuja storitve oglaševanja prodaje vstopnic za dogodke na sekundarnem trgu, in to dejavnost lahko opravljajo le prodajalci, prireditelji dogodkov ali drugi subjekti, ki so jih pooblastili javni organi za izdajanje vstopnic na primarnem trgu s certificiranimi sistemi?
- (2) Ali poleg tega člen 102 PDEU v povezavi s členom 106 PDEU preprečujeta uporabo zakonodaje države članice o prodaji vstopnic za dogodke, v skladu s katero so vse storitve, ki so tesno povezane s sekundarnim trgom vstopnic (zlasti posredništvom), omejene le na prodajalce, prireditelje dogodkov ali druge subjekte, pooblaščen za izdajo vstopnic na primarnem trgu s certificiranimi sistemi, in v skladu s katero takih dejavnosti ne morejo opravljati ponudniki storitev v informacijski družbi, ki nameravajo delovati kot ponudniki storitev gostovanja v smislu členov 14 in 15 Direktive 2000/31/ES, zlasti če, kot je to v obravnavanem primeru, lahko zaradi te omejitve prevladujoči gospodarski subjekt na primarnem trgu distribucije vstopnic svojo prevlado razširi na posredniške storitve na sekundarnem trgu?
- (3) Ali se v smislu evropske zakonodaje in v obravnavanem primeru Direktive 2000/31/ES pojem pasivnega ponudnika storitev gostovanja uporablja le, kadar se ne opravljajo kakršne koli dejavnosti filtriranja, izbiranja, indeksiranja, organiziranja, katalogiziranja, združevanja, vrednotenja, uporabe, spreminjanja, zajemanja ali promocije vsebin, ki jih objavijo uporabniki, pri čemer se te dejavnosti štejejo kot parametri, navedeni zgolj kot primer, in ni nujno, da so prisotne vse, kadar se šteje, da so *ex se* pomembne za poslovno opravljanje storitve in/ali uporabo tehnike vrednotenja vedenja uporabnikov za okrepitev njihove zvestobe, ali če je bila predložitvenemu sodišču v presojo predložena pomembnost zgoraj navedenih okoliščin, tako da je kljub nastanku ene ali več teh okoliščin mogoče ugotoviti, da prevladuje nevtralnost storitve, na podlagi katere je opredeljen pasiven ponudnik storitev gostovanja?"

⁽¹⁾ Direktiva 2000/31/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu (UL 2000, L 178, str. 1).

Pritožba, ki so jo 3. februarja 2022 vložile Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokastima Alloadapis zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 29. novembra 2021 v zadevi T-726/20, Grupa Azoty in drugi/Komisija

(Zadeva C-73/22 P)

(2022/C 165/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Grupa Azoty S.A., Azomureş SA, Lipasmata Kavalas LTD Ypokastima Alloadapis (zastopniki: D. Haverbeke, L. Ruessmann in P. Sellar, avocats)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi; in
- predlog pritožnic na podlagi člena 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti sporočila Komisije z dne 25. septembra 2020 z naslovom „Smernice za nekatere ukrepe državne pomoči v okviru sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov po letu 2021“⁽¹⁾ razglasi za dopusten; ali
- podredno, izpodbijani sklep razveljavi, ker bi moralo Splošno sodišče svojo odločitev o dopustnosti pridržati do presoje o utemeljenosti tožbe; in
- zadevo vrne Splošnemu sodišču, da odloči o utemeljenosti tožbe; in
- drugi stranki v postopku naloži plačilo stroškov tega postopka; in
- odločitev o stroških postopka pred Splošnim sodiščem pridržati, dokler to ne odloči o tožbi.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog: nezadostna obrazložitev.

- Splošno sodišče ni izpolnilo svoje obveznosti, da poda zadostno obrazložitev. Prvič, Splošno sodišče v točkah od 34 do 48 in od 49 do 51 izpodbijanega sklepa ni odgovorilo na trditve pritožnic in ni ugotovilo dejanskega stanja zadeve, ki mu je bila predložena. Drugič, Splošno sodišče ni pojasnilo, zakaj se lahko na pritožnice neposredno nanašajo le odločbe Komisije, ki so sprejete na podlagi določene sekundarne zakonodaje. To se nanaša na točko 38 izpodbijanega sklepa.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da se akt na pritožnice ne nanaša neposredno.

- Splošno sodišče se v točkah od 26 do 30 izpodbijanega sklepa sklicuje na ustaljeno sodno prakso, da bi pojasnilo merilo neposrednega nanašanja. V okviru tega merila neposrednega nanašanja mora Splošno sodišče presoditi vsebino, naravo, namen in bistvo izpodbijanega akta ter dejanski in pravni okvir, v katerega je ta akt umeščen. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri presoji zahteve „neposrednega nanašanja“ iz člena 263 PDEU, ker te presoje ni opravilo. To se nanaša na točke od 34 do 48 izpodbijanega sklepa. Splošno sodišče je ustvarilo položaj, v katerem pritožnice nimajo na voljo nobenega pravnega sredstva. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo in pravilno uporabilo merila za presojo neposrednega nanašanja.

Podredno, Splošno sodišče bi moralo odločitev o dopustnosti pridržati do presoje o utemeljenosti tožbe.

- V skladu z odstavkoma 7 in 8 člena 130(3) Poslovnika Splošnega sodišča mora Splošno sodišče, če to upravičujejo posebne okoliščine, odločanje o ugovoru nedopustnosti pridržati za končno odločbo in določiti nove roke za nadaljevanje postopka. V skladu z ustaljeno sodno prakso takšne posebne okoliščine obstajajo, kadar je pridržanje potrebno zaradi učinkovitega izvajanja sodne oblasti.
- Splošno sodišče bi moralo oceniti naravo, vsebino in okvir izpodbijanega akta, da bi ugotovilo, ali se neposredno nanaša na pritožnice. Za to je treba preučiti vsebino akta in ugotoviti, ali državam članicam nalaga samostojne pravne obveznosti. Ta presoja se prekriva s preučitvijo utemeljenosti prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na nepristojnost Komisije za sprejetje Priloge I k izpodbijanemu aktu. Splošno sodišče je s tem, da odločanja o ugovoru nedopustnosti Komisije ni pridržalo do obravnave trditve o utemeljenosti, kršilo določbe odstavkov 7 in 9 člena 130 Poslovnika.

⁽¹⁾ UL 2020 C 317, str. 5.

Pritožba, ki so jo 4. februarja 2022 vložile Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH zoper sklep Splošnega sodišča (peti senat) z dne 29. novembra 2021 v zadevi T-741/20, Advansa Manufacturing in drugi/Komisija

(Zadeva C-77/22 P)

(2022/C 165/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnice: Advansa Manufacturing GmbH, Beaulieu International Group, Brilen, SA, Cordenka GmbH & Co. KG, Dolan GmbH, Enka International GmbH & Co. KG, Glanzstoff Longlaville, Infinited Fiber Company Oy, Kelheim Fibres GmbH, Nurel SA, PHP Fibers GmbH, Teijin Aramid BV, Thrace Nonwovens & Geosynthetics monoprosopi AVEE mi yfanton yfasmaton kai geosynthetikon proionton, Trevira GmbH (zastopniki: D. Haverbeke, L. Ruessmann in P. Sellar, avocats)

Drugi stranki v postopku: Dralon GmbH, Evropska komisija

Predlogi

Pritožnice Sodišču predlagajo, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi; in
- predlog pritožnic na podlagi člen 263 PDEU za razglasitev delne ničnosti sporočila Komisije z dne 25. septembra 2020 z naslovom „Smernice za nekatere ukrepe državne pomoči v okviru sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov po letu 2021“⁽¹⁾ razglasi za dopusten; ali
- podredno, izpodbijani sklep razveljavi, ker bi moralo Splošno sodišče svojo odločitev o dopustnosti pridržati do presoje o utemeljenosti tožbe; in
- zadevo vrne Splošnemu sodišču, da odloči o utemeljenosti tožbe; in
- drugi stranki v postopku naloži plačilo stroškov tega postopka; in
- odločitev o stroških postopka pred Splošnim sodišče pridrži, dokler to ne odloči o tožbi.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo dva pritožnena razloga.

Prvi pritožbeni razlog: nezadostna obrazložitev.

- Splošno sodišče ni izpolnilo svoje obveznosti, da poda zadostno obrazložitev. Prvič, Splošno sodišče v točkah od 34 do 48 in od 49 do 51 izpodbijanega sklepa ni odgovorilo na trditve pritožnic in ni ugotovilo dejanskega stanja zadeve, ki mu je bila predložena. Drugič, Splošno sodišče ni pojasnilo, zakaj se lahko na pritožnice neposredno nanašajo le odločbe Komisije, ki so sprejete na podlagi določene sekundarne zakonodaje. To se nanaša na točko 38 izpodbijanega sklepa.

Drugi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo s tem, da je ugotovilo, da se akt na pritožnice ne nanaša neposredno.

- Splošno sodišče se v točkah od 26 do 30 izpodbijanega sklepa sklicuje na ustaljeno sodno prakso, da bi pojasnilo merilo neposrednega nanašanja. V okviru tega merila neposrednega nanašanja mora Splošno sodišče presoditi vsebino, naravo, namen in bistvo izpodbijanega akta ter dejanski in pravni okvir, v katerega je ta akt umeščen. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo pri presoji zahteve „neposrednega nanašanja“ iz člena 263 PDEU, ker te presoje ni opravilo. To se nanaša na točke od 34 do 48 izpodbijanega sklepa. Splošno sodišče je ustvarilo položaj, v katerem pritožnice nimajo na voljo nobenega pravnega sredstva. Splošno sodišče je napačno uporabilo pravo, ker ni upoštevalo in pravilno uporabilo merila za presojo neposrednega nanašanja.

Podredno, Splošno sodišče bi moralo odločitev o dopustnosti pridržati do presoje o utemeljenosti tožbe.

- V skladu z odstavkoma 7 in 8 člena 130(3) Poslovnika Splošnega sodišča mora Splošno sodišče, če to upravičujejo posebne okoliščine, odločanje o ugovoru nedopustnosti pridržati za končno odločbo in določiti nove roke za nadaljevanje postopka. V skladu z ustaljeno sodno prakso takšne posebne okoliščine obstajajo, kadar je pridržanje potrebno zaradi učinkovitega izvajanja sodne oblasti.
- Splošno sodišče bi moralo oceniti naravo, vsebino in okvir izpodbijanega akta, da bi ugotovilo, ali se neposredno nanaša na pritožnice. Za to je treba preučiti vsebino akta in ugotoviti, ali državam članicam nalaga samostojne pravne obveznosti. Ta presoja se prekriva s preučitvijo utemeljenosti prvega tožbenega razloga, ki se nanaša na nepristojnost Komisije za sprejetje Priloge I k izpodbijanemu aktu. Splošno sodišče je s tem, da odločanja o ugovoru nedopustnosti Komisije ni pridržalo do obravnave trditev o utemeljenosti, kršilo določbe odstavkov 7 in 9 člena 130 Poslovnika.

(¹) UL 2020 C 317, str. 5.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) 9. februarja 2022 – Papier Mettler Italia S.r.l./Ministero della Transizione Ecologica (prej Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

(Zadeva C-86/22)

(2022/C 165/41)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Papier Mettler Italia S.r.l.

Toženi stranki: Ministero della Transizione Ecologica (prej Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare), Ministero dello Sviluppo Economico

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 114(5) in (6) PDEU, člen 16(1) Direktive 94/62/ES (¹) in člen 8 Direktive 98/34/ES (²) nasprotujejo uporabi nacionalne določbe, kakršna je v izpodbijani medministrski uredbi, ki prepoveduje trženje nosilnih vrečk za enkratno uporabo, izdelanih iz materialov, ki niso biorazgradljivi, vendar ustrezajo drugim zahtevam iz Direktive 94/62/ES, če država članica o tej nacionalni ureditvi, ki vsebuje strožje tehnične predpise od predpisov Unije, ni predhodno obvestila Evropske komisije, ampak jo je obvestila šele po sprejetju in pred objavo ukrepa?
2. Ali je treba člene 1, 2, 9(1) in 18 Direktive 94/62/ES v povezavi z določbami točk 1, 2 in 3 Priloge II k tej direktivi razlagati tako, da nasprotujejo sprejetju nacionalnega predpisa, ki prepoveduje trženje nosilnih vrečk za enkratno uporabo, izdelanih iz materialov, ki niso biorazgradljivi, vendar izpolnjujejo vse druge zahteve iz Direktive 94/62/ES, ali pa se lahko dodatni tehnični predpisi, določeni v nacionalni zakonodaji, utemeljijo na podlagi namena zagotoviti strožje varstvo okolja, ob hkratnem upoštevanju posebnosti problematike zbiranja odpadkov v državi članici in potrebe države članice, da izpolnjuje tudi obveznosti Unije, določene na tem povezanem področju?
3. Ali je treba člene 1, 2, 9(1) in 18 Direktive 94/62/ES v povezavi z določbami točk 1, 2 in 3 Priloge II k tej direktivi razlagati tako, da določajo jasen in natančen predpis, katerega namen je prepovedati vse ovire za trženje vrečk, ki izpolnjujejo zahteve iz navedene direktive, in določiti prenehanje uporabe morebitne neskladne nacionalne zakonodaje, ki so jo sprejeli državni organi, vključno z organi javne uprave?

4. Ali lahko sprejetje nacionalne zakonodaje o prepovedi trženja nosilnih vrečk za enkratno uporabo, ki niso biorazgradljive, vendar so proizvedene z upoštevanjem zahtev iz Direktive 94/62/ES, če ni utemeljeno z namenom zagotoviti strožje varstvo okolja, posebnostjo problematike zbiranja odpadkov v državi članici in potrebo države članice, da izpolnjuje tudi obveznosti Unije, določene na tem povezanem področju, pomeni hudo in očitno kršitev člena 18 Direktive 94/62/ES?

(¹) Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži (UL 1994, L 365, str. 10.).

(²) Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL 1998, L 204, str. 37.).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Landgericht Essen (Nemčija) 10. februarja 2022 – DC/HJ

(Zadeva C-97/22)

(2022/C 165/42)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landgericht Essen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: DC

Tožena stranka: HJ

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 14(5) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2011/83/EU z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (¹) (v nadaljevanju: Direktiva 2011/83/EU) razlagati tako, da v primeru, ko naročnik svojo izjavo volje glede sklenitve gradbene pogodbe, ki je bila sklenjena zunaj poslovnih prostorov, prekliče šele po tem, ko je trgovec svoja dela že (v celoti) izvedel, izključuje vsakršne zahtevke trgovca za nadomestilo ali odškodninske zahtevke trgovca tudi tedaj, če pogoji za upravičenost do nadomestila v skladu z določbami o pravnih posledicah odstopa od pogodbe sicer niso izpolnjeni, vendar pa se je s tem, ko je trgovec izvedel gradbena dela, povečala vrednost naročnikovega premoženja, to pomeni, da je prišlo do obogatitve?

(¹) UL 2011, L 304, str. 64.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sklep Splošnega sodišča z dne 10. februarja 2022 – TO/EEA

(Zadeva T-434/21) ⁽¹⁾

(Javni uslužbenci – Izvršitev sodbe Splošnega sodišča – Odločba, ki ni bila izpodbijana v rokih – Pravnomočnost – Pogojna zaveza organa, pooblaščenega za sklepanje pogodb, v okviru sporazumne rešitve spora zunaj Splošnega sodišča – Ponudba za sporazumno rešitev spora, ki je tožeča stranka ni sprejela – Neobstoj akta, ki posega v položaj – Nedopustnost)

(2022/C 165/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: TO (zastopnik: É. Boigelot, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska agencija za okolje (zastopnika: O. Cornu, agent, skupaj z B. Wägenbourjem, odvetnikom)

Predmet

Predlog na podlagi člena 270 PDEU za, na prvem mestu, razglasitev ničnosti odločbe z dne 21. septembra 2021, s katero naj bi EEA zavrnila izvršitev sodbe z dne 11. junija 2019 (T-462/17, neobjavljena, EU:T:2019:397) in zahteve tožeče stranke z dne 16. septembra 2020, ter na drugem mestu, naložitev EEA, da tožeči stranki plača, prvič, znesek nadomestila namesto odpovednega roka in znesek nadomestila za nastanitev, oba skupaj z obrestmi od 22. septembra 2016, drugič, odškodnino v višini 20 000 EUR za zatrjevano nepremoženjsko škodo, ki ji je nastala zaradi razkritja njenih osebnih podatkov tretjim, in tretjič, odškodnino v višini 20 000 EUR za zatrjevano nepremoženjsko škodo, ki ji je nastala, ker ji je bilo zavrnjeno posredovanje dopisov z njenim predhodnim zastopnikom pred in po razglasitvi sodbe.

Izrek

1. Tožba se zavrže kot nedopustna.
2. TO poleg svojih stroškov nosi stroške Evropske agencije za okolje (EEA).

⁽¹⁾ UL C 349, 30.8.2021.

Tožba, vložena 27. januarja 2022 – BNP Paribas/EOR

(Zadeva T-71/22)

(2022/C 165/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: BNP Paribas (Pariz, Francija) (zastopnika: A. Champsaur in A. Delors, odvetnika)

Tožena stranka: Enotni odbor za reševanje (EOR)

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— EOR naloži, naj izdelava popoln načrt reševanja, ki bo potrjen v skladu z odločitvijo o reševanju; ⁽¹⁾

- ugotovi, da se spornih določb politike o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ne sme uporabiti;
- odločitev o reševanju razglasi za nično;
- odločitev o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti razglasi za nično; (²)
- EOR naloži plačilo stroškov, ki so ji nastali v zvezi s tem postopkom.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet razlogov, s katerimi utemeljuje svojo tožbo zoper odločitev o reševanju, in osem razlogov, s katerimi utemeljuje svojo tožbo zoper odločitev o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

1. Prvi tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o reševanju: EOR je napačno uporabil pravo. Tožeča stranka trdi, da je odločitev o reševanju v nasprotju z določbami Uredbe (EU) št. 806/2014 z dne 15. julija 2014 (³) in Delegirane uredbe Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 (⁴) ter z načelom sorazmernosti.
2. Drugi tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o reševanju: EOR je storil očitne napake pri presoji in kršil načelo dobrega upravljanja.
 - Tožeča stranka v utemeljitev tega tožbenega razloga navaja, da je EOR sprejel enotno strategijo „reševanja s sredstvi upnikov“ za vse globalno sistemsko pomembne institucije (GSPi) ne glede na dejanske primere reševanja ter pri izbiri strategije reševanja ni skrbno in nepristransko preizkusil vseh dejanskih in utemeljenih elementov, ki jih je predložila tožeča stranka.
3. Tretji tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o reševanju: EOR je izrazil stališče v zvezi z normativno izbiro in torej prekoračil svoje pristojnosti, ki jih ima na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014.
4. Četrty tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o reševanju: pri sprejetju zadevne odločitve sta bili kršeni pravica tožeče stranke do izjave in dolžnost EOR, da poda obrazložitev, ker ni obrazložila svoje izbire strategije reševanja za tožečo stranko.
5. Peti tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o reševanju: nekatere določbe Uredbe (EU) št. 806/2014, ki jih je uporabil EOR pri sprejetju te odločitve, so v nasprotju s temeljnimi človekovimi pravicami in PDEU.
6. Prvi tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: zadevna odločitev temelji in je neločljivo povezana z odločitvijo o reševanju, zato ne bi bila več veljavna, če se odločitev o reševanju razglasi za nično.
7. Drugi tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: EOR je pri razlagi in uporabi določb Uredbe (EU) št. 806/2014 napačno uporabil pravo.
 - Tožeča stranka v utemeljitev tega tožbenega razloga navaja, da EOR pri določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ni upošteval bančne skupine po reševanju, pri določitvi dajatve za tržno zaupanje pa ni upošteval zahteve po skupnem blažilniku po reševanju, ter da ni opravil celovite presoje vseh upoštevanih elementov za izračun minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti in obrazložil svojega izračuna minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.
8. Tretji tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: EOR je pri določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti storil očitne napake pri presoji in kršil načelo dobrega upravljanja, ker ni opravil skrbe in nepristranske presoje skupine BNP Paribas po reševanju in zlasti ni upošteval učinka reševanja na velikost in poslovni model skupine BNP Paribas.
9. Četrty tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: EOR je kršil načelo legitimnih pričakovanj, ker pri prilagoditvah minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ni upošteval lastne politike o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.
10. Peti tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: EOR je kršil načelo sorazmernosti, lastninsko pravico in pravico do svobodne gospodarske pobude, ker je določil tako minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki glede na cilje reševanja ni sorazmerna.
11. Šesti tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: EOR zadevne odločitve ni obrazložil, ker vanjo ni vključil vseh elementov, ki so za tožečo stranko potrebni, da bi razumela, na kakšni podlagi in po kakšnem postopku je bila sprejeta minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter zakaj se je ta postopek razlikoval od splošnega postopka, določenega v politiki o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

12. Sedmi tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: EOR je kršil pravico tožeče stranke do izjave, ker je na načelni ravni zavrnil, da bi upošteval nekatere od njenih pripomb.
13. Osmi tožbeni razlog v zvezi z odločitvijo o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti: politika o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, na kateri temelji odločitev o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, je v nasprotju z Uredbo (EU) št. 806/2014 in je EOR z njenim sprejetjem zlorabil pooblastila, ker se z njo izkazuje normativna izbira na področju reševanja in posega v pristojnosti zakonodajalca.

- (¹) Zadevna odločitev o reševanju je: odločitev o načrtu reševanja skupine in oceni rešljivosti za banko BNP Paribas in njene odvisne družbe, kot je bila dogovorjena med Enotnim odborom za reševanje ter družbami Magyar Nemzeti Bank, Finansilsynet in Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. novembra 2021, sklicna št. RC/JD/2020/52.
- (²) Zadevna odločitev o politiki minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti je: skupna odločitev o določitvi minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za banko BNP Paribas ter nekatere z njo povezane družbe, kot je bila dogovorjena med EOR ter družbami Magyar Nemzeti Bank, Finansilsynet in Bankowy Fundusz Gwarancyjny 4. novembra 2021, sklicna št. RC/JD/2020/53.
- (³) Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014 L 225, str. 1).
- (⁴) Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1075 z dne 23. marca 2016 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta glede regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vsebino načrtov sanacije, načrtov reševanja in načrtov reševanja skupine, minimalna merila, ki naj bi jih pristojni organ ocenil v zvezi z načrti sanacije in načrti sanacije skupine, pogoje za finančno podporo v skupini, zahteve o neodvisnih ocenjevalcih vrednosti, pogodbeno priznavanje pooblastil za odpis in konverzijo, postopke in vsebino zahtev v zvezi z obveščanjem in obvestilom o mirovanju ter operativno delovanje kolegijev za reševanje (UL 2016 L 184, str. 1).

Tožba, vložena 15. februarja 2022 – Associazione „Terra Mia Amici No Tap“/EIB

(Zadeva T-86/22)

(2022/C 165/45)

Jezik postopka: italijanščina

Stranki

Tožeča stranka: Associazione „Terra Mia Amici No Tap“ (Melendugno, Italija) (zastopnik: A. Calò, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska investicijska banka

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- ugotovi in razglasi, da je Evropska investicijska banka storila napako s tem, da je zahtevo za ponovno preučitev, ki jo je vložilo združenje kot tožeča stranka, razglasila za nedopustno in nepravočasno;
- Evropski investicijski banki naloži, naj sprejme odločitev o preklicu financiranja, dodeljenega TAP AG;
- Toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja štiri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog temelji na domnevni nedopustnosti zahteve za ponovno preučitev.

- Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na kršitev Aarhuške konvencije in Uredbe (ES) št. 1367/2006 (¹) z dne 6. septembra 2006 in Uredbe (EU) št. 2021/1767 (²), točke 1, 6 in 9 preambule izjave EIB o okoljskih in socialnih načelih in standardih iz leta 2009. Trdi, da je bi morala EIB v konkretnem primeru preklicati dodeljeno financiranje, glede na to, da se je zahteva za ponovno preučitev nanašala na upravni akt v smislu prava okolja.

2. Drugi tožbeni razlog temelji na domnevnem zastaranju zahteve za ponovno preučitev zaradi izteka rokov.

- Tožeča stranka se v zvezi s tem sklicuje na kršitev Aarhuske konvencije in Uredbe (ES) št. 1367/2006 z dne 6. septembra 2006 in Uredbe (EU) št. 2021/1767, točke 1, 6 in 9 preambule izjave EIB o okoljskih in socialnih načelih in standardih iz leta 2009. V konkretnem primeru naj EIB ne bi preklicala financiranja, pri čemer bi morala preklic opraviti z novim, avtonomnim in ločenim aktom glede na akt, s katerim je bilo predhodno odobreno financiranje, ter da je treba šest tedenski rok za vložitev zahteve za ponovno preučitev vsekakor računati od začetka uporabe objekta, ker je bilo s pogodbo določeno, da se mora upravičenec do tega datuma uskladiti s standardi EIB.

3. Tretji tožbeni razlog temelji na kršitvi točke 36 izjave EIB o okoljskih in socialnih načelih in standardih iz leta 2009.

- Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da v konkretnem primeru točka 36 določa, da EIB zahteva, da morajo vsi financirani projekti spoštovati vsaj:
 - upošteveno nacionalno zakonodajo na področju okolja;
 - upošteveno zakonodajo EU na področju okolja, zlasti Direktivo o DDV Unije in direktive o ohranjanju narave, ter sektorske direktive in „transverzalne“ direktive;
 - načela in standardi upoštevnih mednarodnih okoljskih konvencij, vključenih v pravo EU.

V konkretnem primeru ni bila spoštovana niti ena od navedenih točk.

Razvidno je namreč, da so dokazane te kršitve:

a. Okoljska zakonodaja EU in zlasti:

- a.I uvodna izjava 36 v povezavi s členom 4 in členom 14 Uredbe (UE) št. 347/2013 (neobstoje analize stroškov in koristi);
- a.II uvodna izjava 31 Uredbe (EU) št. 347/2013 v povezavi s členom 5(1) in Priloga IV, opomba 1, k Direktivi 2011/92/EU (zunanji kumulativni učinki);
- a.III uvodna izjava 31 Uredbe (EU) št. 347/2013 v povezavi s členom 5(1) in Priloga IV, opomba 1, k Direktivi 2011/92/EU (notranji kumulativni učinki) – Prepoved „Salami Slicing“;
- a.IV Člen 2(1) Direktive 2011/92/EU, člen 6(3) in (4) Direktive o habitatih;
- a.V Člen 4(4) Direktive 2009/147, direktiva o pticah;
- a.VI Uvodna izjava 31 in člen 9 Uredbe (ES) št. 1367/2006 v povezavi s členom 6 Direktive o DDV (Preglednost in sodelovanje);
- a.VII Uvodna izjava 28 v povezavi s členom 7 Uredbe (EU) št. 347/2013 (uredba o habitatih);
- a.VIII Člen 191(1) PDEU v povezavi z izjavo o okoljskih in socialnih načelih in standardih, ki jih je sprejela EIB na področju sociale in okolja, in jo je odobril upravni svet 3. februarja 2009.

b. Italijanska zakonodaja in zlasti:

- b.I Zakonodajni odlok 42/2004 o prenosu Konvencije o krajini, člen 26;
- b.II Zakonodajni odlok 42/2004 o prenosu Konvencije o krajini, člen 146;
- b.III Člen 14b zakona št. 241 z dne 7. avgusta 1990, konferenca o storitvah;
- b.IV Določba A57 ministrske uredbe 223/14 o usklajevanju na področju okolja;
- b.V Zakonodajni odlok 152/06, neobstoje sankcij;
- b.VI Člen 452c kazenskega zakonika (okoljska katastrofa).

4. Četrty tožbeni razlog temelji na kršitvi člena Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. aprila 2013.
- Tožeča stranka trdi v zvezi s tem trdi, da je razvidno, da se namreč nikoli ni izvedla ustrezna analiza stroškov in koristi.

- (¹) Uredba (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2006, L 264, str. 13).
- (²) Uredba (EU) 2021/1767 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. oktobra 2021 o spremembi Uredbe (ES) št. 1367/2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL 2021, L 356, str. 1).

Tožba, vložena 17. februarja 2022 – Hahn Rechtsanwälte/Komisija

(Zadeva T-87/22)

(2022/C 165/46)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Hahn Rechtsanwälte PartG mbB (Bremen, Nemčija) (zastopnik: K. Künstler, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlog

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- razglasi Sklep Komisije C(2021) 9326 final z dne 7. decembra 2021 za ničten;
- naloži Evropski komisiji plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev svoje tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog: neobstoj razlogov za zavrnitev na podlagi člena 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001 (¹)
- Komisija ni dokazala obstoja poslovnih interesov v smislu člena 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001, ki bi upravičevali varstvo strank v postopku omejevalnega sporazuma AT.40178 – Emisije vozil, niti ni preučila konkretnega primera.
- Komisija se ne more sklicevati na varstvo preiskav, ker gre za preiskavo v zvezi z že zaključenim postopkom glede omejevalnega sporazuma, v katerem je bil sprejet dokončen sklep, poleg tega pa ni preučila konkretnega primera.
- Komisija se sklicuje na splošno domnevo nerazkritja, čeprav pogoji iz člena 4(2), prva ali tretja alineja, Uredbe (ES) št. 1049/2001 niso izpolnjeni, kar ima za posledico nezakonito inverzijo med načelom in izjemo glede pravice do dostopa.
2. Drugi tožbeni razlog: obstoj prevladujočega javnega interesa, ki upravičuje razkritje, v smislu člena 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001
- Komisija je storila napako s tem, da ni ugotovila obstoja prevladujočega javnega interesa v smislu člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001.
- Kršitev splošnega interesa je v obravnavanem primeru očitna, ker se zadevni protikonkurenčni sporazum nanaša tudi na prepovedane odklopne naprave na lahkih potniških vozilih in ker so presežne emisije dušikovih oksidov škodljive za zdravje, okolje in podnebje.

- Glede na navedbe Evropske agencije za okolje (EEA) je število smrti, ki je posledica onesnaženja zraka z dušikovim dioksidom, samo v Nemčiji približno 12 800.
3. Tretji tožbeni razlog: neobstoj konkretnega preizkusa delnega dostopa na podlagi člena 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001
- Komisija ni dovolj konkretno preučila, ali je treba podredno odobriti delni dostop do spisa na podlagi člena 4(2) Uredbe (ES) št. 1049/2001.
 - Ni bila opravljena preučitev vprašanja, ali bi bilo mogoče glede tožeče stranke uporabiti manj omejevalen ukrep v zvezi s pravico do dostopa.

(¹) Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331).

Tožba, vložena 21. februarja 2022 – OG in drugi/Komisija

(Zadeva T-101/22)

(2022/C 165/47)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeče stranke: OG, OH, OI in OJ (zastopnik: D. Gómez Fernández, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeče stranke Splošnemu sodišču predlagajo, naj:

- člen 1 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2021/2288 (¹) z dne 21. decembra 2021 o spremembi Priloge k Uredbi (EU) 2021/953 (²) Evropskega parlamenta in Sveta glede obdobja priznavanja potrdil o cepljenju, ki so izdana v obliki digitalnega COVID potrdila EU in potrjujejo zaključeno primarno serijo cepljenja razglasi za ničen;
- Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeče stranke v utemeljitev tožbe navajajo sedem tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: kršitev pravil o pristojnosti in člena 290(1) PDEU.
 - V zvezi s tem se zatrjuje prekoračitev delegiranega pooblastila, ki ga je Evropski parlament podelil v členih 12 in 5(2) Uredbe 2021/953 ter nespoštovanje teh členov, ker se ni upoštevalo bistvenih elementov akta o prenosu pooblastila, vsekakor pa je bil presežen normativni okvir, določen s temeljnim zakonodajnim aktom, saj spremembe niso potrebne zaradi znanstvenega napredka pri zajezitvi pandemije COVID-19.
2. Drugi tožbeni razlog: kršitev pravil o pristojnosti in člena 290(1) PDEU.
 - V zvezi s tem se zatrjuje prekoračitev delegiranega pooblastila, ki ga je Evropski parlament podelil v členih 13 in 5(4) Uredbe 2021/953 ter nespoštovanje teh členov. Zatrjuje se tudi bistvena kršitev postopka, ker naj bi se nujni postopek uporabil, ne da bi bile izpolnjene zahteve, ki so določene za uporabo tega postopka, in sicer novi znanstveni dokazi in obstoj skrajno nujnih razlogov.
3. Tretji tožbeni razlog: kršitev temeljne pravice do prostega gibanja, priznane s členom 21 PDEU, s členom 45 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in s členom 2 Protokola št. 4 Evropske konvencije za varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kršitev člena 27 Direktive 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 in načela sorazmernosti.

- V zvezi s tem se zatrjuje, da sprejete omejitve ne ustrezajo razlogom javnega zdravja in ni dokazana ne njihova učinkovitost ne njihova nujnost.
4. Četrty tožbeni razlog: kršitev temeljnih pravic iz Listine do enakosti pred zakonom (člen 20) in prepovedi diskriminacije (člen 21) ter ustreznih pravic iz Evropske konvencije o človekovih pravicah (EKČP), ker je bilo brez znanstvene podlage uvedeno različno obravnavanje oseb, ki so zaključile primarno serijo cepljenja, in tistih, ki so prejele poživitveni odmerek.
5. Peti tožbeni razlog: kršitev stvarne pristojnosti.
- V zvezi s tem se zatrjuje kršitev načela prenosa pristojnosti ter členov 5 in 168 PDEU, saj niti Komisija niti Evropska unija nista pristojni za sprejemanje ukrepov, s katerimi se naloži cepljenje, čeprav posredno, ker sicer potrdilo o cepljenju 270 dni po zaključeni primarni seriji cepljenja samodejno ni več veljavno.
6. Šesti tožbeni razlog: kršitev temeljnih pravic, priznanih z Listino, do svobode (člen 6), do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja (člen 7), do človekovega dostojanstva (člen 1) in do telesne celovitosti (člen 3) ter ustreznih pravic iz EKČP, ker je posredno vsiljeno cepljenje s poživitvenim odmerkom, saj sicer potrdilo o cepljenju ni več veljavno.
7. Šesti tožbeni razlog: zloraba pooblastil.
- Zatrjuje se kršitev člena 18 EKČP, ker se z Delegirano uredbo sledi cilju, ki se razlikuje od predvidenega. Posredno se nalaga obveznost cepljenja s poživitvenim odmerkom, saj sicer potrdilo o cepljenju samodejno preneha veljati.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) 2021/2288 z dne 21. decembra 2021 o spremembi Priloge k Uredbi (EU) 2021/953 Evropskega parlamenta in Sveta glede obdobja priznavanja potrdil o cepljenju, ki so izdana v obliki digitalnega COVID potrdila EU in potrjujejo zaključeno primarno serijo cepljenja (UL 2021, L 458, str. 459).

(²) Uredba (EU) 2021/953 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2021 o okviru za izdajanje, preverjanje in priznavanje interoperabilnih potrdil o cepljenju, testu in preboleli bolezni v zvezi s COVID-19 (digitalno COVID potrdilo EU) za olajšanje prostega gibanja med pandemijo COVID-19 (UL 2021, L 211, str. 1).

Tožba, vložena 22. februarja 2022 – Transgourmet Ibérica/EUIPO – Aldi (Gourmet)

(Zadeva T-102/22)

(2022/C 165/48)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Transgourmet Ibérica, SAU (Gerona, Španija) (zastopnika: C. Duch Fonoll in I. Osinaga Lozano, odvetnika)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Nemčija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka Evropske unije Gourmet – znamka Evropske unije št. 8143 653

Postopek pred EUIPO: postopek za razveljavitev

Izpodbijana odločba: Odločba drugega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. decembra 2021 v zadevi R 862/2021-2

Tožbeni predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo v celoti razveljavi;
- zadevo vrne v odločanju odboru za pritožbe in

- EUIPO ter intervenientki naloži plačilo njunih stroškov in stroškov, ki so tožeči stranki nastali v tem postopku, v postopku pritožbe ter v postopku na prvi stopnji.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev člena 3 Direktive (EU) 2015/2436 Evropskega parlamenta in Sveta ter z njo povezane sodne prakse;
- Kršitev člena 64(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členom 10(4) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 in povezano sodno prakso;
- Kršitev člena 64(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta v povezavi s členom 18(1)(a) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 24. februarja 2022 – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi/EUIPO – M. J. Dairies (BBQLOUMI)

(Zadeva T-106/22)

(2022/C 165/49)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikozija, Ciper) (zastopnika: S. Malynicz, Barrister-at-Law, in C. Milbradt, odvetnik)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: M. J. Dairies EOOD (Sofija, Bolgarija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: besedna znamka Evropske unije BBQLOUMI – Znamka Evropske unije št. 12898 029

Postopek pred EUIPO: postopek za razveljavitev

Izpodbijana odločba: Odločba četrtega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 14. decembra 2021 v zadevi R 656/2021-4

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- EUIPO in drugi stranki naloži plačilo njunih stroškov in stroškov, ki so tožeči stranki nastali v postopku za razveljavitev.

Navajani tožbeni razlogi

- Kršitev členov 8(1)(b) in 8(5) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;
- Kršitev člena 74(2) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta;

- Odbor za pritožbe ni upošteval sodne prakse Sodišča glede razlikovalnega učinka;
- Odbor za pritožbe je tožeči stranki, imetniku prejšnje znamke, napačno naložil dokazno breme glede zahtevanega razlikovalnega učinka;
- Odbor za pritožbe ni ustrezno obrazložil svoje temeljne ugotovitve, da prejšnja kolektivna znamka ni imela razlikovalnega učinka.

Tožba, vložena 28. februarja 2022 – Adegas Ponte da Boga/EUIPO – Viñedos y Bodegas Dominio de Tares (P3 DOMINIO DE TARES)

(Zadeva T-107/22)

(2022/C 165/50)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Adegas Ponte da Boga, SL (Ourense, Španija) (zastopnica: C. Sueiras Villalobos, odvetnica)

Tožena stranka: Urad Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO)

Druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe: Viñedos y Bodegas Dominio de Tares, SA (San Román de Bembibre, Španija)

Podatki o postopku pred EUIPO

Imetnik sporne znamke: druga stranka v postopku pred odborom za pritožbe

Zadevna sporna znamka: figurativna znamka P3 DOMINIO DE TARES – znamka Evropske unije št. 16 691 651

Postopek pred EUIPO: postopek za ugotovitev ničnosti

Izpodbijana odločba: odločba prvega odbora za pritožbe pri EUIPO z dne 3. decembra 2021 v zadevi R 479/2021-1

Tožbena predloga

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano odločbo razveljavi;
- plačilo stroškov naloži EUIPO in vsaki stranki, ki bi lahko v tem postopku intervenirala v podporo izpodbijani odločbi.

Navajani tožbeni razlog

Kršitev člena 8(1)(b) Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta.

Tožba, vložena 3. marca 2022 – OK/ESZD

(Zadeva T-113/22)

(2022/C 165/51)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: OK (zastopnica: N. de Montigny, odvetnica)

Tožena stranka: Evropska služba za zunanje delovanje

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

- v zvezi s prošnjo za pomoč:
 - razglasi ničnost odločbe direktorice človeških virov pri ESZD o delni zavrnitvi njene prošnje za pomoč zaradi nadlegovanja in diskriminacije, ki je bila vročena [zaupno]; ⁽¹⁾
 - po potrebi v delu, v katerem dopolnjuje odločbo z dne 15. junija 2021, razglasi ničnost odločbe generalnega sekretariata ESZD o zavrnitvi njenih pritožb [zaupno] zoper odločbo o delni zavrnitvi zgoraj navedene prošnje za pomoč, ki je bila vročena [zaupno];
- v zvezi z vsebino, obsegom in izvršitvijo dogovora, do katerega je prišlo [zaupno] v zadevi [zaupno]:
 - razglasi ničnost sporazumnega dogovora [zaupno] zaradi napake volje in nespoštovanja njegove vsebine;
 - v delu, v katerem pomeni izvršitev tega dogovora, razglasi ničnost odločbe zaradi molka organa o retroaktivnem napredovanju tožeče stranke v razred AD 14 s 1. januarjem 2018, kakor ji je bila sporočena s posredovanjem plačilnega lista za maj 2021 in kakor je bila uradno potrjena z odločbo generalnega direktorja virov pri ESZD (OI) z dne [zaupno];
 - razglasi ničnost odločbe generalnega direktorja za vire z dne 30. novembra 2021, s katero je ESZD zavrnila njeno pritožbo [zaupno], vloženo zoper neobstoječo izrecno odločbo o njenem napredovanju v razred AD 14 s 1. januarjem 2018 in zoper to, da je ESZD v okviru zadeve [zaupno] podal lažnivo izjavo, katere cilj in posledica sta bila izkrivitev presoje Splošnega sodišča in možnosti tožeče stranke do sklicevanja na načelo enakega obravnavanja;
- toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača odškodnino v znesku 52 400 EUR kot povračilo premoženjske škode ter odškodnino kot plačilo za nepremoženjsko škodo v znesku, ki se simbolično določi v višini 1 EUR;
- toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe zoper odločbo o zavrnitvi prošnje za pomoč navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: nepravilno ravnanje organa, kršitev dolžnosti skrbnega ravnanja v razmerju do uradnika, ki je žrtev nadlegovanja, ter kršitev Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in Kadrovskih predpisov za uradnike Evropske unije.
2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji v zvezi z resničnostjo dejanj nadlegovanja, ki jih je utrpela tožeča stranka.
3. Tretji tožbeni razlog: zloraba pooblastil in kršitev člena 47 Listine.
4. Četrty tožbeni razlog: zloraba pooblastil ter kršitev člena 227 PDEU in člena 44 Listine.
5. Peti tožbeni razlog: neskladnost presoje prošnje za pomoč z odločbo [zaupno].

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe zoper odločbo zaradi molka organa o napredovanju in zoper dogovor o poravnavi, sklenjen v okviru zadeve [zaupno], navaja dva tožbena razloga.

1. Prvi tožbeni razlog: prevara in ničnost dogovora, do katerega je prišlo v okviru zadeve [zaupno].
2. Drugi tožbeni razlog: nespoštovanje dogovora in zlonamerno sklicevanje ESZD na pravnomočnost.

⁽¹⁾ Prikriti zaupni podatki.

ISSN 1977-1045 (elektronska različica)
ISSN 1725-5244 (tiskana različica)

Urad za publikacije
Evropske unije
L-2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL